

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Оздоровлення і реабілітація

Серця воїнів завжди відкриті

▶ СТОР. 4

Резонанс

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

▶ СТОР. 5

Волонтерство

З кожного по крихті, або Закон збереження енергії

▶ СТОР. 9

№ 9 (6514) СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 2017 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Київ за жодних умов не відмовиться від євроінтеграційного курсу

Україна зацікавлена в розширенні політичної та економічної співпраці з Китаєм. Про це заявив Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з Головою Китайської Народної Республіки Сі Цзіньпіном, **інформує прес-служба українського лідера.** Це перша двостороння зустріч П. Порошенка в рамках робочого візиту до Швейцарії, куди він учора вирушив для участі в 47-му Всесвітньому економічному форумі, який 17—20 січня відбувається у Давосі. У свою чергу, під час бесіди Сі Цзіньпін зауважив, що Китай підтримує територіальну цілісність і суверенітет України. Лідери висловилися за активізацію економічної співпраці, зокрема, було домовлено провести в 2017 році засідання Українсько-китайської міжурядової комісії зі співробітництва.

▶ СТОР. 10

Столиця — у смозі, проблема — в морозі

Півтори доби столиця була оповита густим туманом, який не на жарт налякав мешканців міста. Кияни робили тривожні припущення, висуваючи власні версії загадкового явища в морозну погоду. Хтось вважав, що винні торфовища, яких чимало довкола міста, а хтось побачив у смогу слід «львівського сміття», яке тепер спалюють мало не під Чорнобилем. Сумніви й остраxи городян розвіяла Державна служба з надзвичайних ситуацій, яка оперативно перевірила чутки.

Отже, синоптична ситуація в Києві, згідно з повідомленням ДСНС і з посиланням на Укргідрометцентр, зумовлена малохмарною, безвітряною погодою з високою вологістю повітря та туманами, видимість у яких погіршується до 100—500 метрів.

▶ СТОР. 7

У міському транспорті діятимуть е–квитки

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 січня

На першому в новому році пленарному засіданні Верховна Рада розглянула два тематичні блоки питань — транспорту та екологічної політики.

Парламент запровадив автоматизовану систему обліку оплати проїзду в міському пасажирському транспорті, ухваливши у другому читанні доопрацьований законопроект № 4121 про внесення змін до деяких законодавчих актів України (265 «за»). Як зауважив перший заступник голови Комітету з питань транспорту Ігор Васюник, під час доопрацювання законопроекту до другого читання до комітету надійшло 67 поправок, з яких 20 враховано, зокрема, щодо механізмів сплати за проїзд, штрафів за безквитковий проїзд, вимог до перевізників, додаткових гарантій для пільговиків — їх безплатно забезпечуватимуть пластиковими картками для проїзду. Передбачається також, що види і форми електронного квитка затверджуватимуть органи місцевої влади. Автоматизовані системи обліку оплати проїзду в міському пасажирському транспорті встановлюватимуть підприємства незалежно від форм власності.

▶ СТОР. 2

Максим Бурбак, Ігор Кононенко, Анатолій Матвієнко.

На передньому плані — Юрій Воропаєв, Володимир Литвин.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЇ

Учасники пробігу зібрали гроші для лікарні

У Херсоні під час благодійного «Пробігу з вірою в серці» понад шістсот його учасників зібрали 35,5 тисячі гривень. Ще більш як сто тисяч надали підприємства-спонсори, і зрештою, всі зібрані гроші пішли обласній дитячій лікарні — на оплату ремонту імпортного приладу УЗД, у якого саме вийшли з ладу кілька важливих вузлів. Головний лікар медзакладу Інна Холодняк каже, що прилад мав спеціальні датчики, які використовувалися саме для ультразвукової діагностики немовлят, зокрема — недоношених. Він у стаціонарі єдиний, тож його вихід з ладу спричинив значні незручності. Звісно, з обласного бюджету необхідні кошти на відновлення УЗД виділили б, та скільки довелося б їх чекати — невідомо. А вчасна допомога від доброчинців просто «зняла тягар» з плечей лікарів, **передає наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Одеса піднялася в рейтингу

За оцінками закордонних експертів, опублікованими на порталі NUMBEO, найдорожчими містами в Україні є Одеса, Київ, Харків, Дніпро, Суми і Львів. Під час складання рейтингу враховувалися вартість нерухомості, тарифи на комунальні послуги, ціни на продукти харчування й одяг, **стверджує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Рейтинг очолила Одеса, яка посіла 454-те місце у світі, а Київ — 458-ме. На 465-й позиції опинився Харків, а слідом ідуть Дніпро (472), Суми (473) і Львів (475). Вартість життя в Одесі на 2,88% вища, ніж у Києві. Підраховано, що щомісячні витрати на людину в Південній Пальмірі становлять 8,5 тисячі гривень.

Найдорожчим містом у світі визнано адміністративний центр Бермудських островів Гамільтон. Затим ідуть швейцарські Женева, Базель і Цюрих. Замикає п'ятірку найдорожчих міст світу італійська Венеція.

КОРОТКО

■ Сумський «Міськводоканал» презентував прилад, який за три хвилини перевірить якість води, взятої на аналіз. Придбали його майже за 3 млн. грн., кошти виділила міськрада. Перевіряють якість води, що подається до мереж, мало не щодня, і щоразу вона виявляється високоякісною — уся водопровідна вода в Сумах артезіанська, видобувається із кількасотметрової глибини. Прилад може визначити якість води за понад 70 показниками, **повідомляє наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

■ У Полтаві для родин полеглих учасників АТО під час благодійного концерту в Палаці дозвілля «Листопад» зібрали 42 тис. грн. Згадане дійство за сприяння міської влади організували творчий центр Наталії Май і благодійний фонд «Горлиця», **передає наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

Літаки «Антонова» отримають сертифікацію ЄС *(Економічна правда)*

У міському транспорті діятимуть е–квитки

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 січня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Парламент також зробив крок до врегулювання роботи автомобільних доріг оборонного значення. За основу в першому читанні схвалено проект змін до Закону України «Про автомобільні дороги» (№ 4647) щодо автомобільних доріг оборонного значення (237 «за»).

Метою законопроекту є законодавче врегулювання відносин під час функціонування автомобільних доріг оборонного значення. Адже досі, як зауважив міністр інфраструктури Володимир Омелян, законодавчо в державі не визначено поняття «автомобільні дороги оборонного значення» і органи, уповноважені затверджувати перелік таких доріг та порядок їх використання, будівництва, реконструкції, ремонту, утримання в умовах правового режиму воєнного стану, порядок проведення заходів з технічного перекриття доріг як у мирний час, так і у воєнний.

У першому читанні також схвалено проект закону щодо сприяння розвитку вітчизняного судноплавства — про внесення змін до Кодексу торговельного мореплавства України (№ 2712) — 234 «за». Голова підкомітету з питань морського і річкового транспорту Комітету Верховної Ради України з питань транспорту Олександр Урбанський (фракція «Блоку Петра Порошенка») зауважив, що цей закон надасть поштовх до розвитку річки, що приведе до створення нових робочих місць, наповнення місцевих та державних бюджетів, зменшення навантаження на автомобільні дороги.

Метою законопроекту є відновлення річкового флоту під Державним прапором України та залучення іноземних інвестицій у судноплавний бізнес. Проектом закону пропонується розширити коло суб'єктів, судна яких мають право плавати під Державним прапором України, та надати іноземним суднам право здійснення каботажних перевезень без окремого дозволу центрального органу виконавчої влади. На думку авторів законопроекту — депутатів із різних фракцій, законопроект також скасує корупційну складову, яка існує нині при отриманні дозволів на судноплавство, а також сприятиме додатковим надходженням до Державного та місцевих бюджетів від реєстрації суден та здійснення господарської діяльності інвесторами.

«Ухвалення проекту закону стане дієвим механізмом, який без жодних додаткових витрат з боку держави сприятиме покращенню інвестиційного клімату в Україні, що неодмінно вплине на позитивний міжнародний імідж країни та стане новою перспективою для розвитку зовнішньоекономічних відносин», — сказав голова Комітету з питань транспорту Ярослав Дубневич.

«Головне — це зробити річку дешевою та безпечною», — додав депутат Борислав Розенблат (фракція БПП). Для цього скасовується низка платежів, зборів та дозвільних документів.

Під час обговорення депутати також відзначали, що навіть після реконструкції «Укрзалізницею» частини залізничного шляху до Маріуполя, тамтешні підприємства не можуть працювати на повну потужність. Тому потрібен і водний шлях.

Ще один законопроект на цю тему — про внесення змін до Митного кодексу України (щодо сприяння розвитку судноплавства в Україні) — № 2713-д — не знайшов вдосталь голосів для підтримки, відтак його знято з розгляду.

Сесійна зала під час засідання.

У першому читанні також схвалено законопроекти «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» (№ 4046а), про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із законодавством Європейського Союзу у сфері перевезення небезпечних вантажів»(№ 4644).

Під час пленарного засідання народний депутат від фракції Блоку Петра Порошенка Олексій Мушак зачитав із трибуни спільну заяву МДО «Єврооптимісти» та «Рівні можливості» щодо неприпустимості використання мови ненависті та нетерпимості у виступах народних депутатів.

У свою чергу, Голова Верховної Ради Андрій Парубій наголосив, що наслідком дискусії має бути підвищення політичної культури, а не блокування розгляду законопроектів. «Мова ненависті не має звучати в цьому парламенті», — сказав А. Парубій.

Депутати не змогли затвердити кошторис Верховної Ради. Проект постанови про фінансове забезпечення діяльності Верховної Ради України (№ 5573) підтримали лише 117 депутатів — його відхилено. Найбільше суперечок викликала норма про зростання зарплат народних депутатів — з 1 січня 2017 року до 33 тисяч гривень, з 1 травня — до 35 тисяч, з 1 грудня — до 37 тисяч. Нині зарплата народного депутата становить 14 тисяч гривень.

Під час обговорення Олена Сотник («Самопоміч») заявила: підхід до формування кошторису є не прозорим і не зрозуміло, як і на що витрачатимуться бюджетні кошти, запропонувавши провести аудит, куди були витрачені кошти за попередні роки. Іван Крулько («Батьківщина») закликав припинити політичні спекуляції й ухвалити закон про оплату праці всім державним чиновникам, щоб люди розуміли, у скільки їм обходиться утримання державного апарату.

Голова Верховної Ради Андрій Парубій повідомив, що за його дорученням проводиться аудит автобази та всіх підрозділів Верховної Ради та її апарату, і тільки-но його завершать, буде оприлюднено результати. При цьому глава парламенту наголосив: якщо не буде затверджено кошторис Верховної Ради, немає жодних юридичних підстав нараховувати зарплати працівникам парламенту. Парубій також відзначив, що вже багато років парламент не затверджував свій кошторис через постанову Верховної Ради, а всі зміни до нього ухвалював Регламентний комітет.

Глава парламенту визнав, що передбачене збільшення зарплати для депутатів є надмірним і запропонував підвищити зарплату депутатам не до 20, а 15 прожиткових мінімумів, натомість збільшити фонд оплати праці помічників та радників народних депутатів до 8 тисяч гривень.

Верховна Рада прийняла постанову «Про календарний план проведення шостої сесії Верховної Ради України восьмого скликання», згідно з яким пленарні засідання наступної шостої сесії розпочнуться 7 лютого 2017 року, а закінчаться — 21 липня 2017 року. Упродовж шостої сесії на пленарні засідання відведено 12 тижнів, на роботу в комітетах, комісіях, фракціях і групах — шість тижнів, на роботу народних депутатів України з виборцями — шість тижнів, на проведення «годин запитань до уряду» у Верховній Раді України — 12 годин.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ФАКТ

Найдовша у світі річка Амазонка щорічно наповнює бюджети п'ятьох країн на п'ять мільярдів доларів. Дніпро є третьою найдовшою річкою у світі. Торік українськими річками було перевезено 7,5 млн. тонн вантажів, позаминулого — 6,7 млн. тонн.

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Олександра КУЖЕЛЬ, фракція «Батьківщина»:

— Крім доріг та дурнів, у нас є ще дві біди — відсутність соціальної політики та охорони здоров'я. Скільки можна вчитись на помилках, покладаючись на життя українців. Що ми мали на кінець грудня минулого року і початок січня нинішнього? Одні звітували про збільшення мінімальної зарплати до 3200 грн., не зробивши жодних розрахунків. Тепер подивимось, що нам про це каже ЄС: «Дуже важливо, щоб уряди ефективно взаємодіяли з приватним сектором, на частку якого припадає 90 відсотків усіх робочих місць». Тому нам необхідно знайти найбільш ефективний спосіб для стимулювання зростання невеликих підприємств і фермерських господарств. Натомість ми зробили все з точністю до навпаки.

Андрій ШИПКО, група «Партія «Відродження»:

— З моменту призначення нової команди МОЗ я ходив на всі заходи, презентацію реформи охорони здоров'я. Але побачив лише балачки. Натомість нашим Комітетом з питань охорони здоров'я за два роки напрацьовано законопроекти: про лікарські засоби, про медичне забезпечення, про трансплантацію, про реабілітацію. Вже отримав схвальну оцінку Комітету з питань соціальної політики законопроект про загальнообов'язкове соціальне медичне страхування. Тобто є законопроекти, які вже нині дадуть старт якісним змінам в охороні здоров'я, а команда МОЗ їх навіть не читає. Люди помирають, так і не дочекавшись ліків, а нам кажуть про економію. Тобто економія відбувається за рахунок людських життів. За це треба відповідати.

Олег БЕРЕЗЮК, фракція «Самопоміч»:

— Люди не відчувають, що ми їх чуємо, не довіряють нам, але пробують до нас достукатися. Ось лист із Самбірщини Львівської області: «Ми, мешканці Самбірщини, звертаємося до вас з проханням, і зверталися неодноразово, але результату немає. Життя дуже важке, харчування дуже дороге, а про ліки й мови не може бути. Міністрів міняють, а результату немає. Навпаки, щотижня дорожчають ліки. Ми вже писали вам, що український народ умирає, бо не має можливості лікуватись. Пенсії малі, роботи немає, Верховна Рада декларує свої статки, а людям плакати хочеться...».

Це звичайні люди, які пишуть нам, а ми не читаємо їх листів. Наша пропозиція: стати на горло олігархічній пісні. Мусимо припинити політичну корупцію, яка переростає в корупцію економічну і нищить звичайну людину в Україні. Зупинити політичну корупцію можна, проголосувавши виборчий закон із пропорційною основою з відкритими списками.

Ігор ГРИНІВ, фракція «Блок Петра Порошенка»:

— Ми започаткували реформи, про необхідність яких говорилося останні 25 років. Саме Верховна Рада восьмого скликання законодавчо забезпечила, а уряд нашої коаліції розпочав успішне їх втілення. Ми відновили економічне зростання, зупинили гіперінфляцію. Наголошую: це в умовах, коли в країні триває війна, що потребує постійних величезних витрат на оборону. Економіка країни втратила майже половину свого потенціалу через окупацію промислових регіонів. Ми не отримали у повній мірі підтримки від МВФ.

Олег ЛЯШКО, фракція Радикальної партії:

— Преса оприлюднила новий проект меморандуму нашої влади з Міжнародним валютним фондом. Замість проведення реальних реформ, які дали б можливість підвищити рівень життя громадян і відновити економічне зростання, подолати безробіття й створювати нові робочі місця, ми беремо на себе зобов'язання знову підвищити пенсійний вік і продати землі. Чому в таємному режимі торгують українською землею? Золотовалютні резерви нині вимиваються, а курс гривні утримується за рахунок кредитів. Вимагаємо заборони на продаж земель. Ми можемо збирати рекордні врожаї, але фермерам необхідно дати дешеві кредити, дотації, можливість продати свою продукцію. Нам необхідні радикальні зміни економічної та монетарної політики, яку проводить нинішній уряд і керівництво Нацбанку.

Юрій БОЙКО, фракція «Опозиційний блок»:

— Зубожіння населення триває, пенсіонери вже за межею бідності, скорочується виробництво, а бізнес йде в тінь. Тому вважаємо за необхідне переглянути бюджет і прийняти пропозиції, які наш блок вносив у першому читанні. А саме: повернутися до соціального захисту громадян. Бюджет повинен дати людям можливість вижити і підтримати власного виробника. Наполягаємо на скороченні витрат на силовий блок. Необхідно врахувати інфляційні надходження до бюджету і виведення з тіні митних зборів. І з приводу ініціативи провести призов випускників військових кафедр: очевидно, що це чергова хвиля мобілізації. Такі питання мають вирішуватися в парламенті.

Максим БУРБАК, фракція «Народний фронт»:

— Уже третій рік наші хлопці ціною своїх життів стримують другу в світі за потужністю армію. Водночас, в тилу починають кидати ідеї капітуляції перед агресором. Зокрема, про відмову від українського Криму та визнання так званих виборів на окупованих ворогом території. Наша фракція закликає всіх, хто вболіває за нашу країну, припинити вкидати в суспільство ідею здачі території. Росії не потрібні уламки нашої землі, вона прагне взяти під контроль усю нашу державу. Маємо лише один вибір — ставати сильними, зміцнювати нашу армію, будувати суверенний інформаційно-культурний простір, вільний від олігархічних маріонеток, формувати незалежну економіку тощо. Ми пишаємося тим, що за діяльності уряду Яценюка зарплати військових зросли втричі. Хочу від імені фракції висловити стурбованість також тривожною ситуацією з курсом національної валюти.

Володимир ЛИТВИН, група «Воля народу»:

— Ми всі навчилися гарно говорити, але погляньте на наш розклад на цей тиждень. Чи є в ньому бодай одне питання, яке б відповідало запитам людей? Наприклад, проблема забезпечення людей ліками та медичними препаратами. Штучні кришталики для ока, кульшові суглоби, стенти для проведення невідкладних хірургічних втручань — усього цього немає для населення. Ми тут займаємося балаканиною, а міністра охорони здоров'я досі немає. Зачитую інформацію: «На 2017 рік закупили ліки для онкохворих, термін яких закінчується у березні цього року». Згідно з всіма нормативними документами, медикаменти не закуповують, якщо термін їх зберігання збігає за півроку. Вважаю, в п'ятницю ми повинні заслухати цю інформацію.

Мусимо припинити політичну корупцію, яка переростає в економічну і нищить звичайну людину

Освоєння виділених для Донбасу коштів виявилося надзвичайно низьким

БРИФІНГИ

Відновлення соціально-економічних та інфраструктурних об'єктів на Донбасі має пришвидшитися. Про це під час брифінгу заявила народний депутат від фракції Блоку Петра Порошенка Марія Іонова, підсумовуючи результати поїздки на Донбас разом із Першим заступником Голови Верховної Ради Іриною Геращенко та міністром із питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Вадимом Чернишом.

Парламентарій повідомила, що міжвідомча комісія перевірила використання бюджетних коштів, спрямованих на відновлення соціально-економічних та інфраструктурних об'єктів у Донецькій та Луганській областях. Зокрема, нагадала вона, після внесення змін до Бюджетного кодексу щодо коштів місцевих бюджетів населених пунктів Донбасу, на території яких органи державної влади тимчасово не виконують своїх повноважень, було виділено 3,6 мільярда гривень: Донецькій області — 2,6 мільярда гривень, Луганській області — один мільярд гривень.

Вадим Черниш, Марія Іонова.

«Ми відвідали об'єкти, на яких розпочалося будівництво. Є позитивні й негативні враження. Проте основне завдання — привернути увагу громадських організацій до того, що сьогоднішня відбудова не велась упродовж 25 років. У деяких школах навіть ремонти не проводили. Нині ці роботи розпочато», — розповіла Марія Іонова.

Народний депутат відзначила, що освоєння виділених коштів виявилося надзвичайно низьким. «Нині ми з'ясовуємо причини невикористання грошей. Надихає нас, у тому числі, й те, що в Луганській області відновлюють Український драматичний театр. Також порушуємо питання службового і соціального житла та долаємо проблеми деяких місцевих громад», — сказала парламентарій.

Міністр із питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Вадим Черниш повідомив, що протягом січня кілька відомств нададуть своїх представників до міжвідомчої групи, яка вивчатиме ефективність використання виділених коштів.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Пропонують спростити процедуру зняття депутатської недоторканності

Фракція «Самопоміч» розробила законопроект, який спрощує процедуру зняття депутатської недоторканності і пропонує невідкладно внести його до Верховної Ради. Про відповідну ініціативу розповіли під час брифінгу заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд та народні депутати від фракції «Самопоміч».

Зокрема, Оксана Сироїд заявила, що парламентарії сприймають депутатську недоторканність не як імунітет для захисту свободи слова у Верховній Раді, а як безкарність. Так само процедура зняття недоторканності сприймається як можливість уникнути відповідальності. А деякі обранці використовують це для збагачення.

Заступник керівника парламенту згадала про сумний інцидент за участю голови Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Сергія Пашинського і додала, що було б правильно негайно з нього зняти недоторканність для того, щоб гарантувати неупереджене слідство.

Народний депутат Андрій Журжій зауважив, що процедура позбавлення недоторканності встановлена законом про Регламент Верховної Ради, а не Конституцією. Тому для внесення змін треба лише 226 голосів.

«Згідно з нашим законопроектом позбавляти депутатської недоторканності можна буде не лише за поданням Генеральної прокуратури. Народний обранець матиме право відмовитися від неї, написавши заяву, яку повинен підтримати парламент. У такий спосіб значно спростимо відповідну процедуру, що дасть змогу уникнути політичних маніпуляцій і справді зробити парламентаріїв відповідальними», — наголосив А. Журжій.

Роман Семенуха, Оксана Сироїд, Андрій Журжій, Ірина Подоляк.

За словами народного депутата Романа Семенухи, запропонований законопроект скорочує строки розгляду питання щодо зняття недоторканності в Регламентному комітеті до одного дня. Якщо комітет не приймає рішення, то в найближчі три пленарні дні Верховна Рада зобов`язана розглянути відповідне подання. Також проектом закону скасовується особливий порядок проведення обшуку парламентарія і встановлюється обмеження для його виїзду.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Неприпустимі навіть дискусії про здачу територій

Неприпустимо навіть допускати дискусії щодо здачі українських територій ворогу, бо такий підхід розірве Україну зсередини. Про це заявила заступник керівника фракції «Народний фронт» Вікторія Сюмар (на знімку), відповідаючи на запитання щодо контексту зустрічі віце-президента США Джо Байдена та лідера партії «Народний фронт» Арсенія Яценюка. Зазначивши, що візит до України політика такого рівня, якого визнано одним із кращих віце-президентів США, «свідчить про особливе ставлення адміністрації Обами до України та увагу до ситуації в нашій країні», В. Сюмар водночас зауважила, що після 20 січня цього року, коли відбудеться інавгурація Дональда Трампа, всі питання, пов'язані з Україною, вирішуватиме вже новообраний президент.

«Станом на зараз для нас ключова позиція — це в зовнішній політиці обстоювати свою позицію. Бо дуже багато нині спокус сподобатися «республіканцям» і Трампу, почати якісь розмови про можливість здачі територій. І ми бачимо, що такий підхід ніколи не може бути на користь країні. Бо такий підхід ризикований тим, що він просто розірве країну зсередини. І ця ідея росіян — розчленування України — може стати вже не такою далекою, якщо ми будемо продовжувати дискусії, що «давайте змиримося з наявним порядком речей», — наголосила політик.

У зв'язку з цим В. Сюмар висловила переконання, що українська дипломатія повинна бути максимально посилена найкращими кадрами, особливо зважаючи на певні політичні проблеми всередині Європейського Союзу, а також майбутні вибори канцлера Німеччини та президента у Франції. «Це означає, що українська дипломатія має бути настільки чітка, щоб обстоювати кожну позицію із захисту українських інтересів у світі. Іншого виходу у нас просто немає», — підкреслила народний депутат.

Різні, але єдині в бажанні миру

Від часу появи ініціативи Національна платформа «Жінки за мир» до її офіційної реєстрації як Всеукраїнської жіночої громадської організації минуло менше року.

За час роботи ініціативи відбулися десятки заходів — національні етапи форумів, засідання регіональних ініціативних груп, тренінги. Жінки підготували і внесли тисячі пропозицій у мирний план, який повинен стати основою «Національного діалогу щодо досягнення миру, взаєморозуміння і соціального благополуччя».

«Ми різні, але ми рівні. Ініціатива «Жінки за мир» об'єднала вже понад 80 тисяч жінок. Учасниці регіональних ініціативних груп одностайно підтримали це рішення і на початку нового року було зареєстровано громадську організацію «Національна платформа «Жінки за мир». Наша мета — зберегти єдність країни, повернути мирне небо на сході України, забезпечити безпеку і добробут наших дітей, гідну старість для наших батьків. Питання забезпечення соціальної справедливості повинні стати основою державної політики», — заявила ініціатор Національної платформи «Жінки за мир» народний депутат Наталія Королевська **(на знімку)**.

У НОМЕР

Народних обранців нагородять відзнакою «За заслуги перед Закарпаттям»

П'ятеро народних депутатів України (представників Закарпаття) — Роберт Горват, Іван Крулько, Михайло Ланьо, Валерій Лунченко і Василь Петьовка — домоглися виділення протягом минулого року з державної казни для місцевих бюджетів Закарпатської області 85 мільйонів 431 тисячі гривень. Ці гроші, повідомили в ОДА, використано на різні проекти соціально-економічного розвитку окремих територій. Із них Ужгород отримав 17 мільйонів 24 тисячі гривень, Чоп — 500 тисяч гривень, Хуст — 29 мільйонів 244 тисячі гривень, Міжгірський район — 3 мільйони 600 тисяч гривень, Перечинський район — 3 мільйони 542 тисячі гривень.

— Це дуже серйозна допомога для області, яку можна прирівняти до коштів Державного фонду регіонального розвитку (на 2016 рік сума ДФРР становила 110,5 мільйона гривень), — сказав голова ОДА Геннадій Москаль, повідомляє його прес-служба. — Висловлюю щиру подяку цим народним депутатам і сподіваюся, що вони так само активно відстоюватимуть у Києві інтереси Закарпаття і в 2017 році.

Керівник області вже підписав розпорядження нагородити за вагомий внесок у розвиток краю п'ятьох народних обранців відзнакою облдержадміністрації «За заслуги перед Закарпаттям».

Василь НИТКА.

Ужгород.

Чернігів перетворять на північну туристичну Мекку

Перетворити рідне місто на північну туристичну столицю України. Таку мету поставили собі розробники стратегії розвитку Чернігова на період до 2020 року. Депутати міської ради погодилися з таким наміром і затвердили стратегію як документ до дії.

Концепцію розвитку Чернігова сформульовано в чотирьох напрямах: конкурентоспроможне та інноваційне місто, розвиток житлово-комунального господарства та інфраструктури «Комфортне місто», розвиток людського потенціалу «Людина — понад усе», розвиток туризму «Чернігів — туристичне місто».

Стратегія передбачає залучення коштів Фонду регіонального розвитку та міжнародних донорських організацій з метою збільшення туристичних потоків, перетворення туризму на одну з найбільш прибуткових галузей економіки Чернігова. А похвалитися стародавньому Чернігову є чим — від унікальних Антонієвих печер із привидом монаха «Тарасика» і до храмів домонгольської доби, яких збереглося в Чернігові найбільше.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів.

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Кобцева М.В.:

Пономаренка Сергія Андрійовича (номер посвідчення 114/05);

народного депутата України Куніцина С.В.:

Кліпи Івана Анатолійовича (номер посвідчення 252/07).

У зв'язку з втратою вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта:

народного депутата України Луценка І.В.:

Глухова Максима Володимировича (номер посвідчення 211/36).

Управління кадрів.

У Полтаві влаштували першу всеукраїнську виставку живопису та графіки глухих художників «Світ, який почула душа», присвячену пам'яті відомого митця Григорія Ксьонза. Експозицію розгорнули у духовно-культурному центрі імені Паїсія Величковського, що діє при Свято-Успенському кафедральному соборі УПЦ КП. Представлені на виставці пейзажі, портрети, натюрморти, графічні роботи професіоналів і аматорів позначені талантом і дивовижною щирістю, безпосередністю сприйняття дійсності, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

Серця воїнів завжди відкриті

Виповнився рік Дніпровському реабілітаційному центру для учасників бойових дій на сході України

Наприкінці грудня позаминулого року на базі госпіталю для учасників Великої Вітчизняної війни (територія лікарні імені Мечникова) було відкрито центр реабілітації воїнів АТО. Річниця створення закладу є нагодою згадати, як це було, й підбити певні підсумки. За рік у реабілітаційному центрі зміцнили здоров'я майже 800 військовослужбовців (нині тут 40 осіб), чимало воїнів побували по кілька разів.

Доктор Зайцев прийшов у госпіталь у найтяжчий для країни час.

У принципі військовослужбовці, які воювали на сході України, і до цього лікувалися в госпіталі учасників Великої Вітчизняної війни. Однак в облдержадміністрації було ухвалено рішення спеціалізувати одне з його трьох терапевтичних відділень в центр реабілітації воїнів АТО. Було зроблено ремонт, створено новий зал лікувальної фізкультури. Ті, хто й раніше проходив лікування і реабілітацію в госпіталі, не могли не помітити змін.

«Стало затишніше й світліше», — сказав нам Володимир Крутолевич, інвалід війни 2-ї групи, який був поранений 28 серпня 2014 року під Іловайськом і 97 днів перебував у полоні. Історія Володимира Крутолевича, яку він коротенько повідав авторові цих рядків, настільки дивовижна й трагічна, що може здатися сюжетом воєнного трилера...

У залі лікувальної фізкультури.

Утім, те, що відбувається останні кілька років з Україною та її громадянами, затьмарює своєю драматичністю фантазії голлівудських чи ще якихось сценаристів. І лікарям відділення це зрозуміло. «Тут дісталося кожному другому так, що мама не горюй», — вирвалося у Володимира Дмитровича Зайцева, котрий прийшов працювати в госпіталь у серпні 2014-го — саме тоді, коли стався Іловайський котел і в госпіталь, фахівці якого багато років лікували рани ветеранів Великої Вітчизняної війни й афганців, що вже давно затягнулися, почали привозити молодих воїнів з ранами, які ще кровоточили... Лікувати їх було незвично, про них мало що було відомо... Як розповідала завідувачка центру Олена Миколаївна Привал, котра закінчила Дніпропетровську медакадемію у 2004-му, багато років на кафедрі військової медицини вишу вивчали науку лікування вогнепальних, осколкових та інших ран на прикладі війн, що відбувалися далеко від кордонів України, та й кафедру, через непотрібність, свого часу ліквідували й тільки нещодавно відновили.

Хоча хтозна, як було на війні тим, хто не дістав вогнепальних і осколкових ран, контузій, але в серці котрих стукає попіл цієї війни, що триває, на яку, наприклад, хоче повернутися колишній боєць добровольчого батальйону «Донбас» Олександр? Я зустріла його в тренажерному залі — новому кабінеті лікувальної фізкультури, що відіграє величезну роль у реабілітації солдатів. «Чому тут, у центрі?» — запитала Сашка. «Підлікуватися потрібно... З легенями проблема. Застудив у Луганській області на Новий рік, тоді температура нижче 30 була», — відповів Олександр.

Бог уберіг від ран і Олексія, який вирішив підлікувати спину, надірвану бронежилетом. «У кожного другого через це проблеми зі спиною, адже бронежилет важить мінімум 10 кілограмів», — почула я від воїнів.

Повернувся без жодної подряпини з війни й Володимир, якому довелося «варитися» в Іловайському котлі, потрапити в полон і бути звільненим через шість годин завдяки місії Червоного Хреста...

А от Івану випало повернутися хоч і живим, але нездоровим... Він дістав два поранення в голову. З контузією прийшов додому Юрій...

Розпитуючи воїнів про умови їхнього лікування і реабілітації тут, я почула тільки добрі відгуки. Багатьом солдатам, за їхніми словами, довелося побувати в різних лікарнях, але ніде вони не зустрічали настільки уважного й турботливого ставлення. На думку Володимира Крутолевича, цей тон душевності задає Олена Миколаївна Привал, до слова, лікар уже в третьому поколінні й вочевидь не випадкова людина в професії.

Тим часом на цій ділянці охорони здоров'я потрібен не тільки професіоналізм, а й те, чого, можливо, не вчать у медучилищі та виші, — чуйність, терпіння і невтомна готовність лікувати фізичні й душевні рани. До речі, про останні... Перші місяці роботи центру показали, що тут дуже актуальні психологи, які тоді ще не були введені до штату. Втім, «швидка психологічна» допомога все-таки не знадобилася — ні рік тому, ні нині. Як розповідала маніпуляційна медсестра Вероніка Корнієнко, ніхто з пацієнтів не вередує, не вдає із себе героїв. Усі сумлінно допомагають лікарям у власній реабілітації, підходячи до цього процесу з усією відповідальністю навчених життям людей: приймають таблетки, фізіопроцедури, роблять ін'єкції, крапельниці, масажі, займаються лікувальною фізкультурою. Тому й не здивувала відповідь на запитання, поставлене ще одному лікареві відділення — Тетяні Володимирівні Мусі, яка тільки-но прослухала за допомогою фонендоскопа серце одного зі своїх пацієнтів: «Ну і як у воїнів серця?..» «Відкриті...» — відповіла лікар.

Ольга ПЕРОВА.
Фото автора.

Володимир Крутолевич.

На передову відправили п'ятисоту маскувальну сітку

Громадська організація «Суспільні ініціативи Козятинщини» (Вінницька область) передала захисникам держави в зону бойових дій на Донбасі п'ятисоту маскувальну сітку. Крім того, бійці отримали з міста залізничників 47 маскувальних костюмів.

— Самотужки ми б не досягли такого результату, — каже керівник організації Олена Іванчук. — До участі у потрібній справі залучили 32 учнівські колективи. В кожному з них виділено місце для плетіння сіток. Учні на перерві чи після уроків спішать зв'язати бодай декілька вузликів. Разом з ними те саме роблять і педагоги.

Активісти допомагають захисникам країни з літа 2014 року. За цей час здійснили понад двадцять поїздок на передову, доставили двісті тонн сільськогосподарської продукції та харчів, медичні засоби, одяг, взуття, сотні іменних посилок від земляків. В окремих випадках «гуманітарку» везли на автомобілях, придбаних ГО для потреб військових. Три вантажні транспортні засоби та стільки ж санітарних «УАЗів» вдалося закупити за кошти, зібрані підприємцями і пересічними громадянами.

Щоб подякувати небайдужим до потреб армії, активісти ГО «Суспільні ініціативи Козятинщини» провели для волонтерів зустріч в актовій залі Вищого професійного училища залізничного транспорту. Студентський та викладацький колективи навчального закладу разом із директором Андрієм Стецюком постійно підтримують захисників держави. Серед найбільш активних називали також підприємця Віктора Зайчка, депутата облради Ірину Колісник, міського голову Козятина Олександра Пузиря.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Лісівники передали іще один тепловізор

Упродовж двох років колектив ДП «Березнівський лісгосп» на чолі з директором Олегом Олексієвцем постійно допомагають військовим підрозділам у зоні проведення АТО: передають на передову харчі, лісоматеріали, безплатно виділяють пальне для волонтерського транспорту.

Ось і нещодавно вони придбали вкрай необхідний для потреб військових тепловізор. Це вже другий такий прилад тутешні лісівники передають у зону бойових дій. Торік протягом двох місяців працівники ДП «Березнівський лісгосп» віддавали свій одноденний заробіток на придбання тепловізора для воїнів АТО.

Волонтер благодійного фонду «Руєвит» Валентин Семенчук розповів, що тепловізор передали військовим 130-го окремого батальйону розвідки.

— Його використання під час нічної варти та охорони вбереже життя і здоров'я багатьом нашим військовим, — наголосив волонтер.

Павло РАЧОК.

Березне
Рівненської області.

Вони не сидять на останкінській голці і не мовчать

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Три роки війни проти України. Рік «тренувань» проти Сирії. І проти Туреччини — «за мир у Сирії». Вісім років «миротворчості» проти Грузії... Путінський рейх веде війну проти всього світу. Федеральні цвинтарі, підготовлені для кращих «трактористів і шахтарів», — переповнені. Страшно за Росію, тому що немає кінця цим панахидним полям з безіменними хрестами... І знову з'їзд терористів у Москві, де роздають «методички «руського міра» з додатком твердої валюти іскандерів. Але росіяни, які не сидять на останкінській голці, — не мовчать. Тому що люблять свою країну, як її любили й берегли кращі сини Росії. Мир усім!

Антивоєнні пікети в Москві. Манежна площа.

Георгій КУНАДЗЕ (Москва, співробітник Інституту світової економіки і міжнародних відносин РАН, колишній заступник міністра закордонних справ Росії, політолог):

— Дорогі українські друзі! Відповідальність за все, що вже третій рік коїться на вашій землі — за загибель і каліцтва тисяч солдатів, сльози їхніх матерів, горе й страждання мільйонів мирних людей, за величезний матеріальний збиток і, напевно, за втрату віри в чесність і справедливість сучасного світу, — цілком лежить на злочинній кремлівській хунті, що узурпувала владу в Росії. Цю відповідальність повинні, звичайно, розділити й ми, громадяни Росії. Хтось із нас відкрито засуджує владу, хтось через життєві причини або малодушність не каже про це вголос. Хтось, пішовши на поводі в підлої пропаганди, якою дужче, ніж алкогольними сурогатами, труїть своїх громадян влада, її істерично підтримує. Міра відповідальності, погодьтеся, в кожного своя. Однак усі разом саме ми дозволили нашій владі перетворитися на цинічне і злісне чудовисько. І від цього всім нам нікуди не втекти. А вам я щиро бажаю відстояти свободу, незалежність і територіальну цілісність рідної країни. Не хочу та й не маю права нікого з вас учити. Упевнений, ви й самі знаєте: перемога любить стійких, чесних, згуртованих і справедливих. Вона любить тих, хто вміє воювати і творити. Бажаю вам завжди бути саме такими. Ваша справа справедлива, перемога буде за вами. У мене немає щодо цього жодних сумнівів.

Анатолій ДЕМБОВСЬКИЙ (Сєверодвінськ Архангельської області, складальник корпусів металевих суден і металоконструкцій):

— Стежив за тим, що коїться в Україні, із часу Майдану. Було відчуття повної присутності там. Переживав за загиблих і поранених. Навіть створив свою групу в Інтернеті. Те, що відбувалося, чітко розумів і усвідомлював, тому що не вірив російським теленовинам, а добував інформацію практично з місця подій — познайомився в соцмережах з українцями. Звісно, було бажання приїхати тоді в Україну. Воно й нині є. Але я в списку невиїзних.

Вважаю, що в путіна і його ОЗУ завжди прораховано все на кілька ходів уперед. На те він і кадебешник. Війна на Донбасі («руський мір»), а так само й захоплення Криму, планувалися й розроблялися у 2004 році. Я маю гарну інтуїцію і просто не міг не побачити весь пафос і награність усього, що відбувається.

Коли в Криму з'явилися перші «ввічливі чоловічки», то зрозумів, що почалося захоплення... Як я міг ще до цього поставитися? Звичайно, негативно!

Маленьким я у Крим їздив завжди. Ялта, Євпаторія, Севастополь, Сімферополь, Бахчисарай... Усе дешево. Ціни нижче російських, навіть «пепсі-кола» продавалася у скляних пляшках з вузьким горлечком. По 20 пляшок додому везли. Ботанічний сад чудовий! Тепер у Крим не поїду, поки він в окупації. Мій знайомий туди їздив працювати. Картопля дорожче, ніж у нас на півночі, й узагалі ціни московські, захмарні. У Криму й на Донбасі сидять маріонетки путіна. Більшість росіян це не розуміють і не хочуть розуміти. «Це — політика, це — не моє», — от і вся їхня відповідь.

А про «Крим наш» і так усе зрозуміло. Путінський електорат, наївшись телевізійної локшини, перетворився на зомбі. Переважна більшість із часів совка звикли беззастережно довіряти телевізору. Перехідне покоління із совка в Росію, тобто, мала їхня думаюча частина, виїхало. А ті, хто залишився, — їх украй мало. Бездумних овочів у десятки разів більше. Уся мерзота вилізла назовні з них. Що недоотримали за совку і в 90-х, вони хотіли отримати в нульові, не замислюючись ні про наслідки, ні про свої майбутні покоління. Рвали, хто що міг. Крали, обманювали, віддавали. Власне, путіна це теж стосується. І чого вони (совки й дев'яностики без мізків) можуть навчити покоління нульових? Нічого. Політика путіна — це набити кишені (офшори) собі й друзям, збидлити, наскільки можна, населення, яке й так уже барани, з улюбленим висловлюванням: «Мені все одно...». Звичайно, вони репетуватимуть «Кримнаш» і вдригати тим, хто не згоден, телелокшину. Далеко ходити не треба. Мій батько один із них.

Українцям побажаю не здаватися, давити, давити й давити злодійкуватих чиновників, сепаратистів та інших моторол. Побажаю терпіння й витримки, правда — за вами. Пораджу не мести всіх росіян під одну гребінку. Нехай нас мало, але ми, коли прийде час (а він, гадаю, прийде), встанемо з вами пліч-о-пліч і будемо давити мерзоту разом. У мене дід з бабусею з Донбасу. Я по батькові — українець, по дідові — поляк, по матері — росіянин. Тож — но пасаран!

Так! Ще в мене є брат-українець Андрій Донецький, позивний Грек. За духом брат. Земля йому пухом. Коли він загинув, я вночі плакав. Я, чоловік, плакав. Ми познайомилися в соцмережах, ніколи не бачилися й багато спілкувалися. Не про війну. А просто про життя.

Семен ФАЙБІСОВИЧ (Тель-Авів— Москва, художник, письменник, блогер):

— Бажаю всім українським друзям і людям доброї волі в Україні твердості духу й успіхів у боротьбі за нову Україну, здатну дати приклад Європі й усьому світу. Бажаю, щоб у цьому світі ширилася і зростала підтримка вашої боротьби з агресором за свободу і незалежність. Успіхів вам і в цій боротьбі!

Микола АРХІПЕНКО (Краснодар, сфера безпеки):

— Моє бачення конфлікту на сході України збігається з баченням патріотів України на цю ситуацію. Хочу побажати українцям чистого неба над головою, вірних друзів, миру української землі. Хочу попросити пробачення в українців за те горе, яке принесла Вам наша держава. І авжеж, Крим — це Україна.

Вадим БЄЛЯНКО (Твер, бізнесмен):

— Дії Вовочки стосовно сусідів нагадують дії шпани зі шкільного підворіття: малолітній забіяка розв'язує конфлікт і загрожує всьому світу вв'язатися в розправу в разі отримання справедливої відсічі. Низько й примітивно! Мені соромно за те, що я живу в цій країні.

Вибудувана Путіним вертикаль влади призвела до цілковитої безправності людини! Немає більше ні громадянських прав, ні демократичних свобод — немає ні-чо-го! Є тільки всемогутній Чиновник. Основне правило Росії: заборонити ВСЕ! От усе й заборонено! Микита Міхалков сказав: «Якщо дозволити, то кругом виростуть бур'яни!». Звісно, нічого й не росте, влада сіллю все кругом посипала.

По телевізору в Російській Федерації багато розмов: чому Україна не співчувала із приводу літака ТУ-154, що впав, приналежність ПКС М.О. РФ? І все в тому ж телевізорі роблять дурні обличчя, НАЧЕБТО НЕ ЗНАЮТЬ, ЧОМУ? Не так давно під Луганськом упав літак ІЛ-76 (приналежність ВСУ, з 80 пасажирами на борту). Як і в ТУ-154, так і в ІЛ-76 пасажири були військовослужбовцями. ТО ЧОМУ Я НЕ ЧУВ СПІВЧУТТІВ ПРО ІЛ-76, ЩО ВПАВ, ВІД ПОЛІТИКІВ РФ І ЖАЛІСЛИВИХ ГРОМАДЯН? Хотів і не почув. Якщо через свою легковажність пропустив співчуття і квіти від російських громадян біля Посольства України, то прошу вас мене виправити.

Мій батько — українець, мати — білоруска. Пів-України рідні, а друга половина — з Білорусі! Ненавиджу путіна за те, що він робить із народом, якого вважаю рідним. І дуже переживаю, щоб путін не зробив з Білоруссю те, що з Україною.

Етнічні українці (що проживають у Росії) і росіяни, які себе не хочуть уважати мовчазними вбивцями, роблять усе можливе, щоб припинилася війна в Україні й було виведено війська Росії з території України!

Альона АНДРЕЄВА (Москва, інженер):

— Мені дуже соромно за мою країну й цього чокнутого ботоксанаполеона.

Я співчуваю родичам загиблих, які захищали свою батьківщину. У когось вона є, і це прекрасно! Моя мати — українка, і я маю право сказати: «Слава Героям!». І ще, українці, не треба винуватити всіх росіян в тому, що коїться. Ми задавлені. Нас незрівнянно менше. Не варто дорікати нам в егоїзмі — ми просто виживаємо. І щодня чекаємо підтримки.

Нещодавно моя племінниця намалювала Україну. Вона там ніколи не була, але це прекрасний малюнок!

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.
Фото з архіву Василя ПЕТРОВА.

ЛИСТИ З ДОНБАСУ

Донецькі месії

Збанкрутілі політики виряджаються в тогу рятівників України

Років тридцять тому в шахтарському місті Антрацині, що в Луганській області, стався провал: унаслідок частина багатоквартирного будинку зависла над прірвою глибиною в сотню, а може, й більше метрів. У неї моторошно було зазирнути. Мешканці змушені були вибиратися із квартир по підігнаних пожежних сходах.

Прірва утворилась через те, що будинок було побудовано на старій гірській виробці. Майданчик під забудову вивчав і рекомендував Донецький науково-дослідний проектно-конструкторський інститут гірської геології та маркшейдерської справи Мінвуглепрому України, керував яким усім відомий Н. Азаров. Тому будівельники назвали це провалля Азаровським. Пам'ятається, на запитання, то як геологи проглядели старий шахтний ствол, Микола Янович відповідав плутано й невпевнено, а зміст зводився до відомої приповідки: я не я і яма не моя.

Відтоді хоч би на якій високій посаді з'являвся колишній геолог-маркшейдер, скрізь виникали своєрідні провалля. Так, період, коли він керував податковою інспекцією України, підприємці й сьогодні називають «чорною шестирічкою»: на словах виступаючи за малий і середній бізнес, на практиці ДПІ душила його всілякими податками. Не краще було й під час перебування Н. Азарова на посту першого віце-прем'єра, а потім і прем'єра. Гаряче опікуваний ним малий бізнес так і не виріс із пелюшок, економіка країни повільно, але неухильно сковзалася у провалля. Хоч і не таке глибоке, як в Антрациті, але досить помітне, через що він був змушений залишити високий пост. Однак, як мовиться, битому неймеється. Сьогодні Микола Янович готовий знову взятися за керівництво країною. Саме це переконання надихнуло його нещодавно на створення в Росії, що його прихистила, «уряду у вигнанні», і тепер він усіх намагається переконати, що здатний урятувати Україну від усіх напастей.

І Азаров у цьому не самотній, сьогодні рятівники України з'являються, як гриби після дощу. Його спадкоємець по Кабміну, теж, до речі, донбасівець, Арбузов, котрий нічим позитивним не виявив себе в уряді, подав із Росії в соцмережах свій голос, сповістивши весь чесний світ, що знає, як уберегти Україну від неприємностей і забезпечити їй процвітання. Утім, ним список не вичерпується, є ще один месія — колишній нардеп В. Олійник, який, поживши на російських хлібах, намірився ні багато, ні мало, як зайняти крісло Президента України. А що, якщо братися за порятунок, то з великим замахом. Звичайно, винятково заради блага гаряче коханої батьківщини.

Можливо, знайдуться люди, які повірять цим відставним збанкрутілим діячам, але будь-яка знаюча їх розсудлива людина скаже, що вони здатні тільки на те, щоб завести країну в провалля на зразок того, антрацитівського.

Юрій КОЗАК.
Донецьк.

У Сумах подорожчає проїзд у комунальному транспорті. Головні причини — зростання вартості електроенергії та запровадження «подвійної» мінімальної зарплати. Від останнього підвищення вартості проїзду в тролейбусах не минуло й місяця. 20 грудня торік замість 1 грн. 25 коп. сумчани почали платити 1 грн. 75 коп., *передає наш власкор Володимир Чернов*

Етнофестиваль, який відбувся у Хмельницькому обласному музично-драматичному театрі ім. М. Старицького, зібрав кращі фольклорні гурти з Тернопільської, Львівської, Одеської та Хмельницької областей. Вони знайомили своїх гостей із традиціями святкування Різдва з колядками, кутею, різдвяною зіркою та дідухом, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

До магістратури правники вступатимуть через ЗНО

Проведений торік експеримент із застосування технологій зовнішнього незалежного оцінювання для вступу до магістратури на спеціальність 081 «Право» поширять на всі українські виші. Про це повідомляє офіційний сайт Міністерства освіти і науки України.

Починаючи з 2017 року всім охочим вступити до магістратури на згадану спеціальність доведеться пройти ЗНО. У 2016-му, відповідно до наказу МОН, таку практику започаткували у дев'яти навчальних закладах різних регіонів — зокрема, у Львівському, Київському та Чернівецькому національних університетах. Нагадаємо, що вступні випробування передбачали оцінювання знань за трьома блоками — «Право», «Тест загальних правничих компетентностей» (критичне, аналітичне та логічне мислення) та «Англійська мова». Експеримент отримав позитивні відгуки з боку експертів.

Як зазначають у Міністерстві освіти, такий відбір до магістратури «стане одним із інструментів для вирішення важливого завдання, передбаченого Законом «Про вищу освіту»: запровадження єдиного державного кваліфікаційного іспиту з окремих спеціальностей у 2019—2020 роках».

Цікаво, що запровадження єдиного іспиту (принаймні цього року) не стосуватиметься бакалаврів, які вступатимуть до магістратури за спеціальністю «Міжнародне право».

Анна СМІЛЯНСЬКА.

Авіапасажирів побільшало втричі

Майже тридцять тисяч пасажирів скористалися послугами Вінницького аеропорту минулого року, це втричі більше показника попереднього 2015-го.

Як пояснив директор підприємства Ярослав Мазурець, аеропорт прийняв понад шістсот рейсів. Серед них регулярні сполучення до Варшави і Тель-Авіва, чартерні до Туреччини і спеціальні чартери для перевезення паломників-хасидів, які кожної осені добираються через Вінницю до Умані на могилу свого праведника Нахмана. За словами співрозмовника, кількість пасажирів приблизно однакова на кожному з названих типів рейсів.

Незважаючи на складні погодні умови нинішньої зими, Вінницький аеропорт продовжував працювати у штатному режимі. Не вдалося прийняти тільки один рейс із Варшави. Замість Вінниці літак приземлився у Києві.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Із безробітних — до лав Збройних Сил

Торік на Хмельниччині послугами обласної служби зайнятості скористалося 2,7 тисячі демобілізованих учасників АТО. З них вдалося працевлаштувати лише 431. Успішнішими були ті, хто пройшов професійне навчання. Із майже півтори сотні слухачів курсів понад 97 відсотків знайшли роботу. Ще 28 вчорашніх бійців започаткували власну справу. Водночас служба зайнятості популяризує серед безробітних можливість проходження військової служби за контрактом. Протягом року було проведено понад 360 заходів, на яких роз'яснювали можливості і перспективи контрактників. У результаті 129 безробітних, з числа учасників АТО, повернулись на військову службу.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Продаємо зерно, купуємо машини

Обсяги імпорту та експорту товарів підприємств Одеської області в 2016 році становили відповідно 1,1541 мільярда і 953,5 мільйона доларів США. Позитивне сальдо зовнішньої торгівлі товарами становило 200,6 мільйона доларів. Зовнішньоекономічну діяльність підприємства області здійснювали з партнерами із 152 країн світу.

Основу товарної структури експорту області становили: жири та олії тваринного або рослинного походження, зернові культури, добрива, насіння та плоди олійних рослин, залишки і відходи харчової промисловості, машини, устаткування та механізми; електротехнічне встаткування, недорогоцінні метали і вироби з них, продукти неорганічної хімії. А в товарній структурі імпортних надходжень значними були машини, устаткування та механізми, мінеральне паливо; нафта та продукти її перероблення, недорогоцінні метали і вироби з них...

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Зацвіли у січні квіти Опішні

У Черкаській галереї народного мистецтва відкрилася виставка відомої у краї майстрині художньої вишивки Тетяни Дубовець «Квіти Опішні» (на знімку). Захопившись неповторним розписом опішнянської кераміки, мисткиня створила серію вишитих жіночих хустин за мотивами квіткових орнаментів, котрі особливо запали в душу.

Пастельні кольори лляного жіночого убору гармонійно поєдналися з вишитим шовком блакитним барвінком, жовтими нагідками, білими лілеями, дубовим листям, кетягами червоної калини, фантастичними суцвіттями.

«Квіти Опішні» — перша персональна виставка майстра народного мистецтва Тетяни Дубовець.

Лідія ЛІСОВА.
Черкаси.

Фото автора.

«Мрія» пішла з молотка, щоб у бійця загоїлася рана

Наталія Бороденко із села Тараканів, що в Дубенському районі на Рівненщині, малює картини лаком для нігтів. Свої картини не продає, інколи дарує, презентує на різноманітних виставках, деякі відкладає для власного музею картин, який планує відкрити у рідному селі. Але, почувши, що в Києві проводитиметься «Аукціон надій», вирішила взяти в ньому участь і представила на торги картину «Мрія». Її гідно оцінили — авторка виручила вісім тисяч гривень і передала їх на допомогу одному з бійців АТО, який після поранення проходить курс реабілітації.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.

На знімку: Наталія Бороденко зі своєю лаковою «Мрією», яку виставила на благодійний «Аукціон надій».

Фото автора.

Майбутній хліб під кригою

Чергове випробування для хліба майбутнього врожаю підготувала небесна канцелярія на Херсонщині. За снігопадами у південні степи прийшли коротка відлига, а за нею знову похолодання. Тож озимі, які в області займають 530 тисяч гектарів, на більшій частині площ укрив крижаний панцир. Побоюючись загибелі посівів, аграрії взяли їх під пильний нагляд, вони стверджують: поки що нічого непоправного не сталося. «За даними моніторингу, стан озимих залишається задовільним», — каже директор держпідприємства — дослідного господарства «Каховське» Володимир Проценко.

Утім, що буде далі — також залежить від примх погоди. «Залежно від того, чи є під кригою повітря і яка товщина крижаного шару, озимі можуть протриматися під ним без істотної шкоди до двох тижнів», — зауважує директор Інституту зрошуваного землеробства (Херсон), член-кореспондент НААН України Раїса Вожегова. В свою чергу синоптики прогнозують, що холоди на Херсонщині протримаються тиждень, а потім температура повітря знову підвищиться до нуля. І така «гойдалка» триватиме надалі, тож доля озимих продовжуватиме висіти на волосині.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Там, де найважче

У зону АТО з Луцька вирушили волонтери центру «Серце патріота». Вони доправлять в 14-ту і 24-ту бригади автомобільні шини, запасні частини, лопати, плівку, продукти, одяг. Серед вантажу і мінеральна вода, яку передали бійцям санаторій «Сонячне Закарпаття» та «Квітка полонини». Цього разу маршрут проляже в Новий Айдар, Щастя, Станицю Луганську, Попасне і Бахмут. Усього під час бойових дій на сході України центр «Серце патріота» вже здійснив майже півтори сотні поїздок в зону АТО. Серед волонтерів найчастіше у цю небезпечну дорогу вирушає депутат Луцької міськради, керівник центру Сергій Балицький.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Бібліограф пише про любов

На Чернігівщині діє обласна програма підтримки видання книг місцевих авторів. Щойно вийшли друком збірка поета-політв'язня Миколи Адаменка з Сосниці та есеї Володимира Сапона і бібліографічні записки Людмили Студьонової. Вона понад 50 років віддала бібліотечній справі, прискіпливо вивчаючи краєзнавчі матеріали. Її книга «Чернігівський beau monde, або Записки бібліографа» розповідає про дивовижних людей, які жили на Чернігово-Сіверщині, особливо про їхнє щасливе і нещасне кохання.

За програмою передбачено видати ще щонайменше з десяток книг.

Вл. інф.

ЦИФРА

9 тисяч гектарів землі вартістю понад 300 мільйонів гривень захищає прокуратура Рівненської області в судах. Уже задоволено позовів щодо земель загальною площею 8 тисяч гектарів вартістю 255 мільйонів гривень. Реально за актами приймання-передачі повернуто державі 1,5 тисячі гектарів вартістю майже 30 мільйонів гривень.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

А на лавках — снігові люди...

У місті Вараш (колишньому Кузнецовську) на Рівненщині гарний настрій перехожим створюють тим, що із снігу ліплять різноманітні скульптури. Так, на вулиці Будівельників на лавочці присів сніговий перехожий, а поруч на дереві — сніговий заєць.

Поблизу до центру міста «народився» сніговий ведмідь. Щоправда, він «прожив» недовго, бо зазнав руйнації від охочих сфотографуватися не біля нього, а безпосередньо на ньому. Зважаючи на таку сніго-архітектурну тенденцію, у Вараші подумують про місцевий фестиваль снігових скульптур. Мовляв, охочих взяти участь у ньому буде чимало.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.

Від бізнесу відмовився кожен десятий

Сумські підприємці масово згортають свою діяльність. Згідно з інформацією міського Центру надання адміністративних послуг, протягом останнього місяця їх «закрилося» майже 4 тисячі. Це — кожна десята фізична особа — підприємець, зареєстрована в обласному центрі.

Головна причина — з 1 січня треба щомісяця платити не менше 704 грн. соціального внеску, незалежно від того, були заробітки чи збитки. Зокрема, у скрутне становище потрапив сезонний бізнес, адже кавуни чи помідори можна продавати лише влітку та на початку осені, а платити внески вимагають круглий рік.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

39 компаній хочуть будувати сонячні станції в Чорнобилі (Ліга. Бізнес)

За похід до стоматолога заплатить місто

У Чернігові перші два учасники АТО пролікували безплатно зуби — так стартувала соціальна акція, ініційована міським головою Владиславом Атрошенком (на знімку).

«За моїм дорученням новий очільник міської стоматологічної поліклініки Іван Маслак керуватиме загальноміською акцією, — розповів міський голова. — У цьому медичному закладі воїни АТО та члени родин загиблих бійців зможуть отримувати всі види стоматологічного лікування безплатно».

Окрім того, поліклініка відкриває спеціальний благодійний рахунок, на якому акумулюватиме кошти, щоб використовувати якісні матеріали під час зубопротезування таких пацієнтів. Адже, як відомо, всі учасники бойових дій за законом мають право на безплатне пільгове зубопротезування, але ця пільга не передбачає протезування сучасними матеріалами (наприклад, металокерамікою), а забезпечує тільки дешеві види зубних протезів.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів.

Столиця — у смозі, проблема — в морозі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

З'ясувалося, що в нижньому шарі атмосфери відмічаються шари ізотермії та інверсії, пов'язані з охолодженням повітря в нічні та ранкові години. А підвищення температури повітря з висотою ускладнює вертикальну циркуляцію повітря, що й призводить до застоїв повітря біля земної поверхні, накопичення шкідливих домішок внаслідок викидів промисловості і транспорту аж до утворення смогу. Ситуація може покращитися після прогрівання приземного шару повітря. А найближчі три доби синоптична ситуація істотно не зміниться.

До слова, туман вночі та вранці 17 січня можна було спостерігати на території більшості областей країни, крім крайнього півдня.

Тим часом, на території Києва та Київської області загорянь на сміттєзвалищах, торфовищах та інших пожеж, які можуть призвести до сильного задимлення, немає, інформації та повідомлень про такі події до підрозділів ДСНС не надходило.

Ірина ЛЬВОВА.

Подарунок волинських медиків

Сучасний реанімаційний комплект для надання невідкладної допомоги (німецького виробництва), хірургічні окуляри, медобладнання і препарати, стерильні пелюшки передали Станично-Луганській центральній районній лікарні волонтери з Волині. Таким був новорічний подарунок луганським колегам від колективу Волинського обласного дитячого територіального медичного об'єднання та благодійного фонду «Серце в долонях». Його передачу здійснили волинські волонтери на чолі з першим заступником голови Волинської обласної ради Олександром Пирожиком. У складі делегації перебував також дитячий лікар-гематолог ВОДТМО Сергій Миронюк.

Проводжаючи волонтерів на схід, у зону АТО, керівник ВОДТМО Сергій Ляшенко попросив, щоб вони самі вирішили, якій із військових частин це обладнання буде найбільш потрібне. «Навіть якщо воно врятує життя одному-двом бійцям, вважатиму, що ми зробили потрібну і благородну справу», — сказав Сергій Ляшенко.

Відвідавши декілька військових частин, волинські волонтери вирішили: найбільш потрібним це обладнання буде саме в Станиці Луганській. Передачу новорічного подарунка місцевим медикам організував волинянин Віктор Вілентко, який у складі 14-ї ОМБр несе службу на Луганщині. Місцеві медики були приємно вражені таким сюрпризом від колег із ВОДТМО та Волинської обласної ради.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

На знімку: волинські волонтери передають обладнання медикам Станично-Луганської центральної районної лікарні. В центрі — перший заступник голови обласної ради Олександр Пирожик.

Фото з сайту Волинської обласної ради.

На танці зі зброєю

Один чоловік загинув, шестеро поранених, двоє з яких у тяжкому стані — такі офіційні підсумки збройного конфлікту, що стався в ніч з 15 на 16 січня в центрі Олевська Житомирської області. Депутат облради Олександр Ніколайчук, який мешкає в цьому місті, стверджує, що загалом постраждалих майже два десятки, просто ті, кому дісталося менше, вирішили заліковувати рани самостійно. Все почалося з того, що на кількох машинах сюди приїхали жителі Львівщини. Крім вогнепальної зброї, було використано вибуховий пристрій, за однією з версій — гранату. Потім приїжджі, за винятком трьох поранених, один з яких помер під час надання допомоги, посідали в авто та поїхали за межі міста. Під посилену охорону було взято Олевську районну лікарню. О. Ніколайчук також повідомив, що серед поранених є немісцеві з «моторошними татуюваннями» і розмістив у Фейсбуці фотознімок. Він переконаний: усе сталося через бурштин, адже Олевський район — центр його видобутку на Житомирщині.

Цю думку поділяють і народні депутати України від Житомирщини. Борислав Розенблат одразу пообіцяв разом з колегами-депутатами звернутися до Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана, Президента Петра Порошенка та членів РНБО з проханням посприяти ухваленню закону про легалізацію бурштину. «Всі побачили, що питання стоїть надзвичайно гостро. Страшно про це говорити, але ми за крок від АТО, яка відбуватиметься вже не на сході, а на території Полісся!!! Я не хочу призначати винних у тому, що сталося, але є правоохоронці, які там збирають плату за «квитки», є прокурори і співробітники СБУ, які покривають цей бізнес, і депутати всіх рівнів, які намагаються заробляти на цьому».

В Олевську сталася біда, якої можна було не допустити, якби влада протягом трьох років не зволікала з легалізацією видобутку бурштину, переконаний і Володимир Арешонков — народний депутат від Коростенського округу, до якого входить Олевський район: «Сьогодні є готовий законопроект про видобування та реалізацію бурштину № 1351-1, опрацьований комітетами, він уже пройшов перше читання. Його ухвалення не просто сприяло б наповненню нашого бюджету, а й дало б змогу вберегти людські життя. Цей регіон з часом не стає безпечнішим, як запевняли керівники правоохоронних органів у відповідь на мої численні депутатські звернення і запити щодо наведення ладу в регіоні у зв'язку з нелегальним видобутком бурштину та засиллям кримінальних елементів».

Натомість правоохоронці стверджують, що конфлікт виник на побутовому ґрунті і внаслідок кримінальних розбірок між місцевими мешканцями та приїжджими зі Львівщини. Начальник головного управління Нацполіції в області В'ячеслав Печененко заявив, що бурштин до цього не має жодного відношення.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

СПОРТ

На чемпіонат — по перемогу

Біатлон. З 25 по 29 січня в Душниках-Здруй (Польща) відбудеться чемпіонат Європи.

Збірна України виступатиме майже в бойовому складі: Юлія Джима, Ірина Варвинець, Анастасія Меркушина, Юлія Журавок, Яна Бондар; Олександр Жирний, Віталій Кільчицький, Володимир Сємаков, Артем Тищенко, Руслан Ткаленко.

З різних причин відсутні лише Олена Підгрушна, Валентина Семеренко, Дмитро Підручний, Сергій Семенов та Артем Прима.

Сорок тисяч місць викупили за годину

Бокс. На бій за титули чемпіона світу за версіями IBF, WBA і IBO між британцем Ентоні Джошуа (18-0, 18 КО) та українцем Володимиром Кличком (64-4, 53 КО) уже продано 80 тисяч квитків!

Другу партію перепусток, а це 40 тисяч, розкупили протягом години. У результаті загальна кількість проданих квитків перевищила рекорд, установлений Карлом Форчем і Джорджем Гроувсом 2014 року.

Промоутер британця Едді Гірн заявив: така швидкість продажу підтверджує, що бій між Кличком і Джошуа стане найгучнішим в історії Британії. Іще він повідомив, що отримано згоду мерії Лондона на збільшення вмісності стадіону «Вемблі», де 29 квітня відбудеться поєдинок, ще на п'ять тисяч.

Змагатимуться і професіонали, і любителі

Стартував XXII «Меморіал Олега Макарова», який традиційно організовує Федерація футболу Київщини (КОФФ).

Події передувала прес-конференція (на ній побував кореспондент «Голосу України»), участь у якій взяли перший заступник голови КОФФ Олександр Нігруца, виконавчий директор Василь Наливайко, заступник голови обласної федерації, куратор турніру Валерій Валерко та голова комітету арбітрів Ігор Ковалевич.

Серед журналістів були й ті, хто особисто знав Олега Макарова — видатного воротаря київського «Динамо» 40—60-х років минулого сторіччя. Було сказано чимало слів не лише про його високу футбольну майстерність, а й про високі людські і моральні якості, організаторські здібності.

Під час розмови особливо наголошувалося на користі цих змагань. Як з'ясувалося, що 54 футболісти з команд-учасниць, які грали в різні роки на турнірі, потім виступали за національну збірну України.

Було висловлено чимало ідей і пропозицій щодо наступних турнірів. Спонсори планують наступного року створити призовий фонд, скажімо, у мільйон гривень. А також запросити на змагання зарубіжні клуби.

Нинішній турнір зібрав 16 команд. Серед них є і професіонали, і любительські.

Група «А»: «Олімпік» (Донецьк), «Сталь-U21» (Кам'янське), «Колос» (Ковалівка), «Металург» (Запоріжжя), «Джуніорс» (Шпитьки).

Група «Б»: «Чайка» (Петропавлівська Борщагівка), «Єдність» (Плиски), МФК «Житомир», «Межигір'я» (Нові Петрівці), ФК «Музичі».

Група «В»: «Арсенал-Київщина» (Біла Церква), Всеукраїнська асоціація футболістів-професіоналів, «Локомотив» (Київ), «Агродім» (Бахмач), «Авангард» (Бзів).

Матчі відбуватимуться переважно на НТБ ФК «Динамо» (Київ) у Конча-Заспі (манежі і на одному з відкритих полів). За що організатори щиро вдячні президенту динамівського клубу Ігорю Суркісу.

Готові до прийому команд також столичний стадіон «Локомотив» і «Козак Арена» в Петропавлівській Борщагівці Києво-Святошинського району. Запасні стадіони — «Діназ» у Лютежі Вишгородського району та «Міський» у Вишневому. Переможець турніру-2017 стане відомий 29 січня.

Лише результати

Футбол. Кубок Африканських націй. У боротьбу вступили команди групи С. Кот-д'Івуар — Того. 0:0. ДР Конго — Марокко. 1:0.

СПІВЧУТТЯ

12 січня 2017 року відійшов у вічність
ЛАТА Анатолій Тихонович.
Колективи профспілкового комітету Апарату Верховної Ради України та секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин висловлюють щирі співчуття рідним і близьким з приводу смерті Анатолія Тихоновича Лати. Людини, яка майже тридцять років життя віддала складній та відповідальній роботі в Апараті Верховної Ради України.
А. Т. Лата очолював секретаріат Комісії з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і міжнаціональних відносин, пізніше секретаріат Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, зробив вагомий внесок у формування законодавства про мови та громадянство України.
Анатолій Тихонович Лата досліджував і видавав монографії з історії свого рідного краю — Полтавщини, автор кількох поетичних збірок, був відзначений Почесним званням "Заслужений працівник культури України".
Світла пам'ять про Анатолія Тихоновича Лату залишиться в серцях друзів, колег.

Президія Національної академії медичних наук України і колектив Інституту медицини праці НАМН України з глибоким сумом сповіщають, що 17 січня 2017 року пішов з життя видатний вчений-гігієніст і організатор науки, перший віце-президент Національної академії медичних наук України, директор Інституту медицини праці НАМН України, академік НАН та НАМН України, заслужений діяч науки України, двічі лауреат Державної премії України у галузі науки та техніки, повний кавалер ордена «За заслуги» III, II, I ступенів, доктор медичних наук, професор
КУНДІЄВ Юрій Ілліч,
і висловлюють щирі співчуття його рідним і близьким.

Щасливий прапор поїде на Дефлімпіаду

У Полтаві керівництво області зустрілося з земляками-учасниками Олімпійських і Паралімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро та їхніми тренерами **(на знімку)**.

Нагадаємо, що у складі збірних України виступали 5 олімпійців і 12 паралімпійців із регіону. Вагомим став і «врожай» їхніх здобутків: олімпійські «бронзу» виборов Дмитро Янчук, а Паралімпіада додала 22 нагороди, серед яких п'ять — найвищого ґатунку.

Голова ОДА Валерій Головко та заступник голови облради Анатолій Ханко запевнили присутніх, що підтримка тим, хто прославляє нашу державу в світі, надаватиметься й надалі. Полтавські паралімпійці передали потенційним учасникам Дефлімпійських ігор 2017 року в Туреччині, на яких змагатимуться глухі спортсмени, свій щасливий державний прапор з побажаннями гідно продовжити естафету перемог.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.

Реальна загроза

Справжньою загрозою, як мінімум для півдня нашої країни, стало розгортання в окупованому Криму російських зенітно-ракетних комплексів С-400 «Тріумф», які було поставлено на бойове чергування кілька днів тому.

Розміщено їх у Феодосії, у східній частині Кримського півострова, на території та на полігоні української військової частини, яка в 2014 році була захоплена «зеленими чоловічками» з російських військ спеціального призначення.

Із поставлених на бойове чергування вісім комплексів С-400 поповнили другий дивізіон 18-го зенітно-ракетного полку, на озброєнні першого дивізіону продовжують перебувати комплекси С-300 ПС. Комплекс «Тріумф» було поставлено на озброєння російської армії у 2007 році, ним оснащують війська ППО на всій території Росії. Після того, як Крим було анексовано, поставки цих комплексів почалися і на півострів.

Чим це небезпечно для нашої країни. Переважно — дальністю дії у радіусі 400 км. Це означає, що з мису святого Іллі під Феодосією (яке святотатство з боку РФ), де й розгорнуто комплекси С-400, вони зможуть накривати повітряний простір над частиною Херсонської, Запорізької та Донецької областей.

А ще жителі Феодосії розповіли авторові цих рядків: буквально напередодні надходження комплексів С-400 тут само було помічено й оперативно-тактичні ракетні комплекси «Іскандер», які здатні вражати наземні цілі на дальності 500 км. Причому вони можуть оснащуватися і ядерними боєзарядами.

Про те, що до Криму перекидають ядерні заряди, вперше повідомив лідер кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв ще два роки тому. Вказав він і місце, де їх розміщатимуть. Це військове містечко Феодосія-13 у селищі Краснокам'янка, або Кизилташ, неподалік власне міста Феодосія. За радянських часів цю базу й використовували за прямим призначенням. У товщі гори ув'язненими було пробито штольні й тунелі, як у метро. Тут протягом понад п'ятдесяти років складали й зберігали ядерні боєприпаси — аж до розпаду СРСР. Цікаво, що п'ять чи шість складених тут атомних бомб було направлено на Кубу під час Карибської кризи.

Стає зрозумілим, чому росіяни вирішили розконсервувати базу зберігання. Місцеві жителі кажуть, що останнім часом у Кизилташі заходи безпеки знову було посилено, як «за комуністичних часів».

Чи має бути реакція українських дипломатичних кіл на настільки зухвалі дії російської сторони, яка продовжує насичувати Крим військами, ядерною зброєю, перетворюючи його, як і за часів Радянського Союзу, на «непотоплюваний авіаносець»? Безумовно, має. Тим більше що свідчень того предостатньо. Чи має відреагувати на це міжнародна громадськість? Має обов'язково, оскільки не можна залишати безкарними усі ті дії, які зухвало демонструє російська сторона як на сході нашої країни, так і в окупованому Криму.

Не треба забувати, що й на сході, і на Кримському півострові живуть українські громадяни.

Олександр ЗАХАРОВ.
Київ—Феодосія—Київ.

На знімку: комплекси С-400 «Тріумф» на мисі св. Іллі у Феодосії.
Фото надано місцевими жителями.

Окупація і деокупація: історія та сучасні виклики

У Києві відбулася презентація книги «Російська окупація і деокупація України: історія, сучасні загрози та виклики сьогодення», до якої увійшли статті провідних істориків, політологів, соціологів, письменників: Олександра Палія, Леоніда Залізняка, Павла Гай-Нижника, Романа Коваля та інших. Автори, проводячи історичні паралелі з сьогоднішніми подіями на сході України, показали історичні витоки російської агресії проти нашої держави та дали наукову оцінку Російській Федерації як державі-агресору та спонсору міжнародного тероризму.

Ці самі питання науковці обговорили й під час Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої темі окупації України сусідньою державою, яка, на думку дослідників, тривала щонайменше 300 років. І уточнюють: розпочалася вона не з «...окупованих російськими військами Криму і частини Донбасу. Руйнування Росією Запорозької Січі, знищення російськими більшовиками Центральної Ради — це лиш частина епізодів боротьби українців за визволення з-під російської окупації і за незалежність».

Як зазначив кандидат політичних наук Олександр Палій, Революція Гідності та війна українського народу, що триває на сході, стали центральними подіями новітньої історії не лише України, а й Європи та світу.

— Керівництво Росії, супернеконкурентоспроможної країни, яка нічого не виробляє, що б цікавило світ, прагнуло відновити імперію і потребувало для цього ресурсів України — матеріальних і трудових, — зазначає Олександр Палій. — І якщо Росія прагнула позбавити Україну перспектив нормального європейського розвитку, намагаючись втягнути її до Митного та Євразійського союзів (до того ж більшість керівників силових відомств України за часів Януковича, включно з міністрами оборони, керівниками розвідки, внутрішніх військ, СБУ, були російськими агентами і працювали на шкоду нашій державі), то чимало наших громадян усвідомлювали, що підкорення України Росією могло означати знищення і геноцид українського народу, як це вже було у XX столітті.

На перешкоді планам Москви стали акції протесту проти кремлівсько-януковицької політики.

— Майдан був колосальним за своїми масштабами, — продовжує Олександр Палій. — За соцопитуваннями Фонду «Демократичні ініціативи» у подіях у центрі столиці брали участь 5% населення країни, в інших містах і селах — 6%, а ще 9% допомагали мітингувальникам грошима, речами тощо. Тобто кожен п'ятий дорослий громадянин України, або майже 10 мільйонів осіб, безпосередньо чи опосередковано брали участь у подіях на Майдані.

— Російське керівництво сприйняло перемогу Майдану і втечу Януковича як власну катастрофу, — продовжує Олександр Палій. — Успішна модернізація України ставила хрест на імперських амбіціях Росії, тому Кремль вирішив задіяти заздалегідь розроблений план військової окупації Криму. Метою було, загарбавши чужу територію, добитися підтримки шовіністичної частини населення Росії та відвернути увагу російського суспільства від власної корупції, неефективності, бідності та приниження, а з другого боку, «покарати» Україну за Революцію, врешті-решт підкорити.

Нині окуповано 7% української території і 20% економіки країни, частина підприємств вивезена в Росію, розкрадена або ж знищена і відновленню не підлягає. Унаслідок агресії сусідньої країни в Україні майже 2 мільйони внутрішніх переселенців.

Як наголошують учасники конференції, місцеві колаборанти, а це маргіналізовані верстви суспільства, без російських окупаційних військ не змогли б утримати під своїм контролем захоплену територію. Росії вигідна окупація Донбасу. При цьому слід пам'ятати, що «ця країна ефективна в підступах щодо інших країн».

Утім, окупація «провітрила багатьом мізки, і люди побачили, хто друг, а хто ворог». На Майдані та на сході українці продемонстрували здатність до самоорганізації і самопожертви, відродили кращі військові традиції, об'єдналися навколо державницької ідеї.

Сьогодні окрема атака відбувається на історичну пам'ять українців.

— Перед тим, як знищити націю, першою завжди вбивали пам'ять, — каже Олександр Палій. — Один із лідерів фашистської Німеччини Геббельс стверджував, що варто позбавити одне покоління знань про історію, і народ перетвориться на натовп, з яким можна робити все, що завгодно. Тому Україні слід засвоювати не лише новітні, а й давні уроки історії.

Доктор історичних наук, завідувач відділу історії України 1920—1930 рр. Інституту історії України НАНУ Станіслав Кульчицький ще в 1990-х роках написав пророчу статтю «Росія — тінь на незалежності України», в якій показав лицемірство наших сусідів, котрі на словах клялися у дружбі, а насправді вкрали в України-Руси її назву й історію, впродовж століть експлуатували її ресурси і завжди намагалися знищити, як і нині.

— Для українців, які захищають від російської агресії свою Батьківщину, це, безумовно, вітчизняна війна, — каже доктор історичних наук Леонід Залізняк. — Однак вона має виразні ознаки збройного зіткнення вищого порядку, що зветься війною цивілізацій. Останню визначають як воєнний конфлікт між суспільствами різної ментальності, культурної орієнтації, історичної пам'яті і традицій. Іншими словами, російсько-українська війна 2014—2016 років — це війна різних світів, війна між різними людськими цивілізаціями.

Про суттєву ментальну різницю між українцями та росіянами неодноразово писали не тільки українські, а й російські філософи, історики, політики.

— На принциповій різниці між народами Південної та Північної Русі, — зазначає Леонід Залізняк, — наголошував, наприклад, російський письменник О. Толстой. Він писав: «Є дві Русі. Перша — Київська, яка має коріння у світовій, а щонайменше — європейській культурі. Ідеї добра, честі, свободи, справедливості розуміла ця Русь так, як розумів їх увесь західний світ. А є друга Русь — Московська. Це — Русь тайги, монгольська, дика, звіряча. Ця Русь зробила своїм національним ідеалом криваву деспотію і дику запеклість. Ця Московська Русь з давніх-давен була, є і буде цілковитим запереченням всього європейського і запеклим ворогом Європи».

Зрозуміти глибинне підґрунтя цивілізаційного конфлікту між Європою та Євразією на землях України допоможуть і слова фундатора популярного серед кремлівської еліти євразійства, білоемігранта князя Миколи Трубецького, котрий у 1921 році писав: «Московська держава виникла завдяки татарському ярму. Руський цар став спадкоємцем татарсько-монгольського хана. Скинення татарського ярма полягало в заміні татарського хана православним царем і перенесенні ханської ставки у Москву».

На відміну від ментальної спадкоємиці Золотої Орди Росії Україна здавна була органічною складовою європейської цивілізації, про що неодноразово писали різні українські історики — від М. Костомарова, М. Грушевського до І. Лисяка-Рудницького та Р. Шпортюка.

Відомий письменник Василь Шкляр вважає, що війна з Росією на території України точиться вже три століття. «Покріпачення, мовне уярмлення, Голодомор — це її різні фази».

— Ми кажемо, що винні Сталін, Брежнєв, путінський режим, — зазначає Василь Шкляр, — насправді це війна нації проти нації, помста за те, що ми схотіли бути самими собою. Вона йде не лише на сході, а й на українських телеканалах, — підкреслює письменник, — на «Інтері», на «Україні», «112».

— Хочу закликати істориків, політологів, усіх залишити політкоректність, евфемізми, забудьте слово АТО, називайте речі своїми іменами, війну — війною, — зазначив автор «Чорного ворона».

Письменник, громадський діяч Антін Мухарський наголосив на тому, що головною зброєю проти окупації є мова, слово.

— Ми те, що слухаємо й читаємо, — каже Антін Мухарський.

І закликав невідкладно прийняти закон про «тотальне звучання української мови» в інформаційному просторі, бо «мова — це єдиний маркер України, іншого немає».

— Росія ніколи не поверне Україну без бою, — долучається до розмови історик, письменник Роман Коваль. — Треба розвінчувати все російське.

Такої ж думки і доктор юридичних наук Володимир Василенко, який зазначив, що «деокупація можлива тільки тоді, коли Україна зможе дати відсіч».

— Деокупація — це не лише фізичне визволення загарбаних територій, — наголошує Володимир Василенко, — а й колосальна робота із зміни ментальності.

Світлана ЧОРНА.

З кожного по крихті,
або Закон збереження енергії

Олексій Самардак найчастіше представляється як «експерт із енергоресурсозбереження». Колись це своє «ідеологічне кредо» він утілював у життя на великих підприємствах, а зараз впроваджує на побутовому рівні.

На сімейній «фермі» кого тільки нема: від кролів, цесарок, індокачок та кози до Мухтара у затишній будці і шістьох котів. І всім комфортно живеться, бо тепло в домогосподарстві замкнене у «єдину енергосистему»: рух кожної калорії прорахований до сантиметра. Наташа Самардак, одна із трьох дочок Олексія Пилиповича та Валентини Іванівни, живе разом із батьками. Вона — приватний підприємець, тримає інкубатор на три тисячі яєць. Колись на їхній вулиці «вибивало» електрику, але навіть узимку курчатам та каченятам вистачало тепла. А коли вистачає таким жовторотим споживачам, вистачить і всім іншим — це вам підтвердить будь-хто у селі.

Реформи по–справжньому

Наприкінці 1980-х Олексія Самардака обрали депутатом Сумської обласної ради, а згодом йому запропонували посаду першого заступника голови Сумського міськвиконкому.

На цій роботі Олексій Пилипович розпочав кардинальне реформування комунального господарства обласного центру. Зараз уже всі розуміють, що один із найцінніших ресурсів, який стрімко втрачає людство — це не газ і не нафта, а питна вода. Мабуть, Олексій Самардак уже 25 років тому знав, що воду невдовзі продаватимуть у пляшках за ціною молока. Він мріяв прокласти під Сумами ще одну мережу — аби нею циркулювала не питна, а технічна вода. Бо сумчани використовують дорогоцінну рідину, підняту з артезіанської глибини. А хіба це не аморально — зливати в каналізацію безцінний життєвий ресурс, якого може не вистачити нащадкам?

В управлінні житлово-комунального господарства Сумської міськради Самардак із 160 чоловік залишив 18. Щоправда, добрали згодом ще п'ятьох — створили інспекцію, яку наділили повноваженнями приймати будь-яку роботу, виконану у комунальному секторі обласного центру. Це було колосальне господарство із десятками тисяч працівників. І керівництво об'єднання було зацікавлене, аби в Сумах регулярно ходили тролейбуси, щоб не було перебоїв із водопостачанням, щоб у квартирах працівників трималось тепло.

Самардак навіть сьогодні не сумнівається: якби йому тоді дали попрацювати не дев'ять місяців, а три роки — згідно з його стратегічною програмою, комунальне господарство Сум стало б найміцнішим в Україні.

Обличчям до війни

Коли почався Майдан, а услід за ним прийшла війна, Наталка Самардак опинилась у перших лавах патріотів, а її батько повернувся до активного громадського життя. Вся сім'я занурилась у волонтерський рух. Наталія Олексіївна та Олексій Пилипович збирають допомогу, а Валентина Іванівна варить варення та виготовляє сухі борщі для бійців. Дуже зручна річ, коли сидиш десь у бліндажі чи в окопі: вкинув до казана, залив водою, закип'ятив — і гарячий борщ готовий. За два з половиною роки зібрали у Нижній Сироватці 34 партії продовольчих вантажів. Потім уже сумські волонтери поетапно відправляють все це бійцям на передову. З кожного по крихті — і вийшло загалом не менше 30 тонн овочів, фруктів, соків, тушкованки та інших харчів. Одна із Наталчиних сестер живе зараз у Канаді, передала звідти рідні тисячу доларів, тож закупили для воїнів сала.

— Он там сусід живе, — показує Олексій Пилипович. — Сам із Росії, підполковник. Там зараз його сини — один у Москві, також військовий, а інший цивільний, живе у Брянську. То цей наш сусід, як тільки возимо продукти — один із найкращих помічників. Минулої зими ми збирали теплий одяг, так він приніс новісінькі армійські ватяні штани та офіцерський бушлат. Я був вражений до сліз.

Родина волонтерів. Наталія Олексіївна, Олексій Пилипович та Валентина Іванівна Самардаки.

Свій внесок

За словами сільського голови В'ячеслава Суспіціна, із Нижньої Сироватки мобілізували до війська 43 чоловік. Четверо служать за контрактом, семеро — у силових структурах. Уже 42 жителя села мають статус учасника АТО.

— До будинків учасників АТО ми намагаємось не заходити, — продовжує Олексій Самардак. — Ці люди вже віддали Батьківщині все, що могли. Але вони самі до нас приходять! Мати одного з бійців, коли нас побачила, розплакалась, винесла все, що у неї було. Вийшло так, що якби не волонтери, її син загинув би на тій війні. Уявіть військовий бліндаж, а на полицях — пакунки, банки.. Хіба для вас не важливо знати, що десь серед них і ваш особистий внесок у перемогу?!

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.
Фото автора.

Більше не хочу марнувати час на бюрократію

Щойно закінчилися святкові дні. Ще зовсім недавно на міській площі стояла ялинка, а в наших оселях ще й досі затишно пахне святковими стравами. Тож хочеться відійти від звичного викладення інформації про мужніх українців, котрі воювали в АТО, побували в полоні, повернулися додому інвалідами… Хочеться написати про те, що важливо для цих людей зараз, от буквально сьогодні…

Обміняли на двох загиблих

Із Василем Беленем **(на знімку)** журналісти спілкувалися так часто, що більшість його спогадів давно є надбанням Інтернету. Приємна, відкрита, попри все пережите, людина. Він досі чемно відповідає на запитання газетярів і телевізійників. Як гарно вихований хлопець, Василь не подає вигляду, що, можливо, давно хотів би відійти від звичного «сюжету» й поговорити про речі прості, буденні. Про сімейне щастя, наприклад.

І все ж, мусимо бодай коротко ще раз нагадати читачеві, хто такий наш нинішній гість. Пояснити, чому кращого претендента на вітання до Щедрого Вечора та Василя нам годі було знайти. Засоби масової інформації найчастіше згадували цього хлопця після Дебальцевого, де тяжко поранений радист Белень потрапив у полон…

«Після строкової служби, яку проходив у Донецьку, я пішов служити за контрактом і був направлений у третій окремий полк спеціального призначення в Кропивницькому (тоді Кіровограді. — Авт.). У його складі й потрапив навесні 2014-го на війну, — вкотре переповідає «польову» біографію Василь. — Воювали в донецькому аеропорту, захищали краматорський аеродром, брали участь в операціях біля Червоного Лиману, Сонцевого, Амвросіївки, Кутейнікового, Савур-Могили… В Дебальцеве ми доставляли різні вантажі, пробиралися в місто вночі й полями, бо дорога сильно прострілювалася. А поранення я отримав на другий день після оголошення перемир'я, 16 лютого…

У районі Новогригорівки група капітана Юрія Бутусова, в якій служив Василь, потрапила в засідку.

«Снаряд влучив у наш БТР і розірвався між мною і командиром. Вибуху я навіть не чув, просто відчув сильний удар в голову. Осколки потрапили мені в обличчя. Я намагався відкрити очі, щоб подивитися що зі мною і ледь розгледів, що на правій руці висить тільки великий палець, — пригадує жахливу мить Василь.

«Олексій Созонов, якому Василь буде дякувати все життя, допоміг пораненому перебратися до лісосмуги. Тут була хоч якась можливість сховатися від куль. Там його й знайшли сепари. В луганській лікарні, в полоні у так званих «Призраків», хлопцеві ампутували руку. Там же після операції так звана служба безпеки «ЛНР» підвела до нього журналіста пропагандистського «Лайфньюз», відомого на весь світ своїми вигаданими сюжетами. Пообіцяли, що після спілкування на камеру відпустять додому...

Василя обміняли на двох загиблих, переправили в Вінницю, потім до Києва...

Надія, Богдана. Життя

Трохи підлікувавшись, Василь Белень повернувся до рідного Канежа, що в Новомиргородському районі, відсвяткував весілля. З Надією він познайомився під час служби в Донецьку, де вона навчалася в медичному училищі. Після сюжету на «Лайфньюз» дівчина прийняла важливе рішення й перебралася в Кропивницький. Тут отримала диплом медсестри. Народила маленьку Богдану.

«З початку минулого літа ми живемо в Кропивницькому, — ділиться тепер уже приємними новинами Василь. — Богданочка з'явилася на світ 31 серпня. А перед цим був непростий переїзд у квартиру, котру допоміг придбати департамент соціального захисту.

Новосіллю, як ведеться, передувала тягнина з паперами. А після того почалися інші клопоти — пологи, недоспані ночі... Через ці щоденні турботи, а також через бюрократичні перепони, Василь перестав займатися проблемою власного протезування.

«У мене вже нерви не витримують. Обіцяли нам, чотирьом інвалідам, протезування в Італії. Потім загубили мої папери... А тепер я вже навчився вправно працювати однією рукою і більше не хочу марнувати час на ходіння по кабінетах і безуспішне листування з чиновниками»...

Плани

Василь — на пенсії. 9 січня йому виповнилося... 23 роки, і він має силу-силенну планів на майбутнє. Приміром, хоче здобути вищу освіту, розпочати власний бізнес. Поки Надія опікується Богданою, і всі її думки пов'язані з її поки що маленькими потребами, чоловік намагається на вирішення великих завдань. Дякувати Богові, його однодумці — звільнені в запас військові побратими (а їх, воїнів з однієї частини, в Кропивницькому нині мешкає чоловік десять) також замислюються над тим, як чесно заробити на цивільний хліб. Бізнес-план нині має лише вельми абстрактний вигляд, але вже зрозуміло, що майбутнє підприємство буде пов'язане з фермерством, з орендою землі, водного плеса...

«Торгувати в місті є кому й без нас, — слушно зауважує Василь. — А поки готуються бізнес-плани... Ми захопилися зимовою риболовлею. Виїздимо на судака, щуку, окуня... Я пристосувався і нині можу сам пробурити лунку в кризі».

І не тільки це. Після переїзду на нову квартиру молода родина замовила в «Епіцентрі» меблі. Їх привезли в розібраному вигляді, а зібрав Василь. Заодно й скриньку собі для риболовлі змайстрував, побачивши, що подібні коштують в магазині до півтисячі гривень. Змінити дитині підгузок чи почистити упійманих окунів для нього також не проблема.

«Ми з хлопцями любимо збиратися разом, — згадує чоловік про бойових братів. — І на каву в сімейному колі, й на риболовлю...

Перед Різдвом хлопці їздили на могилу Олександра Кондакова (хлопця, котрого збили в гелікоптері на Савур-Могилі, а потім опізнали за номером автомата). А 9 січня родина й найближчі друзі збирались у Василя на його день народження.

До речі, в родинному колі молодих Беленів спілкуються українською. Не тільки тому, що тато Василя родом із Західної України й прищепив синові повагу до традицій.

«Надія, хоч і з Донецька сама, та так вправно говорить українською, що мої друзі часом її перепитують: «Ти точно не зі Львова?», — пишається дружиною чоловік. — Вона й усі нові назви вулиць у місті освоїла швидко, й квартали Кропивницького знає краще за мене...

У нас багато спільних планів. У тому числі, й щодо розширення сім'ї і продовження фамілії. Хлопчика ще хочеться.

...Природне, старе, як світ і добре, як мир, бажання. Хай би його взяв собі «на замітку» інший Василь — той, котрий Святий.

Олег ШВЕРНЕНКО.
Фото Івана КОРЗУНА.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Про нюанси розірвання контрактів, укладених на особливий період

7 січня 2017 року набрав чинності Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку проходження військової служби». Метою прийняття закону стало надання можливості військовослужбовцям, які проходять військову службу за різними видами контрактів в особливий період, за бажанням продовжити військову службу за новим контрактом або звільнитися з військової служби.

Нагадаємо, що підписання контрактів строком до кінця особливого періоду та оголошення рішення про демобілізацію фактично означало, що вони укладені на невизначений строк, оскільки встановлення конкретної дати завершення дії особливого періоду є проблематичним. Така невизначеність була деморалізуючим фактором для групи військовослужбовців, які зв'язані умовами таких безстрокових контрактів.

Внесеними змінами право на звільнення з військової служби набувають військовослужбовці, які проходять військову службу за контрактом, дію якого було продовжено понад встановлені строки на період до оголошення демобілізації та які вислужили не менше 18 місяців з дати його продовження. Також звільнитися мають право військові, що уклали контракт на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію та вислужили не менше 24 місяців військової служби за контрактом.

Звільнення таких військовослужбовців зі служби буде здійснюватися у строки та в обсягах, визначених центральними органами виконавчої влади, які здійснюють керівництво військовими формуваннями, не пізніше 7 січня 2018 року.

Окрім того, чергових змін зазнала стаття 119 Кодексу законів про працю (далі — КЗпП). Так, гарантії збереження місця роботи (посади) і середнього заробітку осіб, які залучаються до виконання обов'язків, передбачених законами України «Про військовий обов'язок і військову службу» і «Про альтернативну (невійськову) службу», «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», надаються під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення (а не до дня фактичної демобілізації, як було раніше).

Натомість ч. 4 ст. 119 КЗпП було виключено. Зокрема, вона передбачала, що за працівниками, які були призвані під час мобілізації, на особливий період та які підлягали звільненню з військової служби у зв'язку з оголошенням демобілізації, але продовжили військову службу за контрактом, але не більш як на строк укладеного контракту, зберігають місце роботи, посаду та середній заробіток.

Отже, реалізація ухваленого закону забезпечить поетапну заміну бійців, які виконали свій обов'язок перед Батьківщиною та хочуть повернутися до мирного життя, на осіб, які мають бажання проходити військову службу за контрактом.

Наталя ТИТАРЕНКО.

ДОВІДКОВО

У 2016 році 69 тисяч військовослужбовців підписали контракт із ЗСУ, із них 7,5 тисячі — офіцери.

Депутати Держдуми викреслили з плану міжнародної діяльності візити до ПАРЄ. «Ухвалено принципове рішення, що наша делегація на сесію ПАРЄ, де нас позбавляють слова, не поїде», — сказав лідер фракції «Справедлива Росія» Сергій Миронов, **повідомляють російські ЗМІ**. В 2014 і 2015 роках ПАРЄ позбавила російську делегацію права голосувати на сесії, брати участь у роботі статутних органів та моніторингу виборів з огляду на агресивну політику РФ стосовно України та анексію Криму. Торік РФ не надсилала до Страсбурга документи, необхідні для підтвердження повноважень її делегації, проте діалог з ПАРЄ підтримувала

Київ за жодних умов не відмовиться від євроінтеграційного курсу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Петро Порошенко під час зустрічі із Сі Цзіньпіном у Швейцарії **(на знімку)** також відзначив, що Україна зацікавлена брати активну участь у реалізації ініціативи Китаю «Один пояс, один шлях» та має для цього значний потенціал. Голова КНР запросив українську делегацію долучитися до цього форуму.

Окрім того, сторони домовилися про обмін візитами, строки яких будуть погоджені дипломатичними каналами.

Як **інформує прес-служба Президента України,** П. Порошенко в рамках Всесвітнього економічного форуму в Давосі виступить із промовою під час сесії «Рух на Схід: посилення європейського сусідства», візьме участь у засіданні світових економічних лідерів «Чуйне та відповідальне лідерство в багатополярному світі» та дебатах «Новий договір для Європи». Окрім того, проведе низку двосторонніх зустрічей з главами держав та урядів, керівниками міжнародних організацій, а також з президентами провідних іноземних компаній та світовими інвесторами.

***

Перед візитом до Швейцарії Петро Порошенко провів щорічну зустріч з іноземними послами, акредитованими в Україні, під час якої подякував урядам країн-партнерів за підтримку нашої держави, а також партнерам України в Генасамблеї ООН, які в 2016-му сказали своє слово у питанні Автономної Республіки Крим і міста Севастополь, закріпивши за Росією статус окупаційної влади та агресора. П. Порошенко наголосив, що завдяки спільним зусиллям у 2016 році вдалося знайти формулу розблокування ратифікації Угоди про асоціацію з ЄС, та висловив сподівання, що в 2017-му це питання нарешті має бути розв'язане.

«В Україні в Європейський проект і цінності вірять подекуди більше, ніж навіть у самій об'єднаній Європі. І як би цього комусь не хотілося, ми за жодних умов не маємо наміру відмовлятися від євроінтеграційного курсу», — цитує главу держави його прес-служба.

Також напередодні Президент України, як пише його прес-служба, зустрівся із діючим головою ОБСЄ, міністром закордонних справ Австрії Себастіаном Курцом. Глава держави висловив упевненість, що сьогодні, коли Москва брутально порушує зобов'язання у рамках Організації, Австрія під час головування в ОБСЄ виходитиме з позицій необхідності відновлення поваги до верховенства права, зокрема принципів Гельсінкського заключного акта. П. Порошенко привітав намір С. Курца посилити технічні можливості СММ ОБСЄ і закликав сприяти звільненню політичних в'язнів, незаконно утримуваних Росією, та заручників на Донбасі.

Напередодні український лідер провів телефонну розмову із Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель та Президентом Франції Франсуа Олландом. За інформацією прес-служби, співрозмовники дійшли згоди щодо необхідності продовження роботи з підготовки дорожньої карти імплементації Мінських домовленостей. Лідери висловили впевненість у завершенні найближчим часом процесу ратифікації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та запровадженні безвізового режиму для наших громадян.

ДОВІДКА

Всесвітній економічний форум — це щорічний саміт, на який запрошують політичних лідерів, керівників міжнародних компаній, провідних журналістів та економістів. Головні теми Давоса-2017: четверта індустріальна революція, проблеми ринкового капіталізму, відновлення економічного зростання, масова міграція і тероризм. Цього року форум прийме рекордну кількість учасників — понад три тисячі. Україну офіційно представляють, окрім Президента, міністр фінансів Олександр Данилюк та голова Нацбанку Валерія Гонтарева.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

У Киргизстані — траур

Учора в Киргизстані був день трауру. 38 тіл знайшли на місці падіння вантажного літака Boeing 747 під Бішкеком. За словами першого віце-прем'єра уряду Мухамметкалія Абулгазієва, серед загиблих — 17 дітей, **повідомляє ВВС.** Учора було знайдено тіло четвертого пілота, громадянина Туреччини.

Трагедія сталася 16 січня, коли транспортний літак, що був зафрахтований компанією Turkish Airlines, упав під час заходу на посадку в аеропорту «Манас». На місці падіння почалася пожежа. «За попередніми даними, літак заходив на посадку з курсом 255 зі сходу на захід, але пролетів злітну смугу, зачепив фюзеляжем паркан і впав на дачне селище», — уточнив голова комітету з транспорту Верховної ради Киргизстану Марат Аманкулов **інформаційному агентству «24.kg».** У результаті в селищі Дача-Суу повністю зруйновано 17 будинків, і майже 10 — частково. Трагедія сталася зранку, коли більшість людей ще спало.

Як **повідомляють киргизькі ЗМІ,** поселення тільки називалося дачним. Насправді там постійно мешкало кілька сотень сімей із чотирма, п'ятьма дітьми. Ще за радянських часів тут звели тимчасове дачне поселення для співробітників аеропорту. І хоча приміщення були не надто комфортні, з часом їх заселили внутрішні мігранти. Також повідомляється, що місцева влада вже не один раз заявляла про наміри знести поселення, в якому не було необхідної для проживання і обслуговування населення інфраструктури. Швидше за все, зруйноване житло відбудовувати не будуть, але влада пообіцяла людям компенсацію за втрачене майно. Нині по всьому Киргизстану триває збір коштів та допомоги для постраждалих.

Затримано терориста?

У понеділок увечері спецчастини турецької служби безпеки затримали основного підозрюваного в скоєнні теракту, що стався на Новий рік у популярному стамбульському клубі «Рейна», **повідомило турецьке інформаційне агентство Anadolu Agency**. Тоді від куль терориста загинуло 39 осіб і 65 дістали поранення. Затриманий підозрюваний —34-річний громадянин Узбекистану Абдулкадир Масхаріпов. Його розшукали в мікрорайоні Есенюрт, у європейській частині Стамбула.

Турецькі ЗМІ зазначають, що арешт підозрюваного відбувався на очах у його чотирирічного сина. Під час операції у квартирі затримано ще семеро осіб, четверо з яких мають громадянство Киргизстану.

Віце-прем'єр Туреччини Нуман Куртулмуш привітав поліцію з успішною операцією і зауважив, що це перший випадок, коли підозрюваного у вчиненні теракту вдалося взяти живим. «Терорист визнав, що саме він стріляв у нічному клубі», — повідомив губернатор Стамбула Васіп Шахін.

Нагадаємо, що відповідальність за теракт у клубі «Рейна» взяла на себе екстремістська організація «Ісламська держава».

Подробиці ЗМІ не повідомляють через обмеження, що існують у Туреччині, але зазначають, що операція з виявлення можливих спільників Абдулкадира Масхаріпова тривала й у вівторок уранці.

Олександр БІЛИК.

Павло Розенко поставив під сумнів існування «проекту меморандуму»

Нібито проект меморандуму між Україною та МВФ викликав бурхливу реакцію в українському суспільстві. Особливо багато нарікань до рекомендацій МВФ відкрити земельний ринок та збільшити пенсійний вік, хай навіть поступово. Коментуючи останній пункт, в інтерв'ю «5 каналу» міністр соціальної політики Павло Розенко взагалі поставив під сумнів існування такого «проекту меморандуму». «Я хочу вам сказати про те, що в нас немає жодних зафіксованих зобов'язань підвищувати пенсійний вік. Цього немає ні в меморандумі з МВФ, ні в наших зобов'язаннях перед іншими інституціями. І хочу вам сказати, я переконаний, що нинішній уряд і нинішня влада не зроблять жодних кроків щодо підвищення пенсійного віку», — запевнив міністр.

Сумнівний документ передбачає 12 структурних маяків, із них сім — нові. А саме. По-перше, Кабінет Міністрів повинен до кінця січня 2017 прийняти рішення про монетизацію субсидій. По-друге, розпочати пенсійну реформу, що передбачає, зокрема, поступове підвищення пенсійного віку доти, доки він сягне 63 років у 2027-му. По-третє, земельна реформа. По-четверте, вибір міжнародної компанії з хорошою діловою репутацією для проведення аудита ПриватБанку. По-п'яте, оцінка виконання акціонерами ПриватБанку умов реструктуризації. По-шосте, створення єдиного реєстру одержувачів соціальних виплат. По-сьоме, затвердження законодавчого поля для роботи антикорупційних судів.

«Голос України» звернувся до представництва МВФ з проханням підтвердити справжність оприлюдненого ЗМІ проекту меморандуму, але на момент верстки номера відповіді не надійшло.

Тим часом міністр фінансів Олександр Данилюк учора повідомив, що Україна очікує отримання чергового траншу МВФ у сумі 1 млрд. доларів уже на початку лютого. За його словами, цього року очікується також надходження кредиту, гарантованого урядом США.

Сербія хотіла повторити кримську модель

Із Белграда та Приштини продовжують надходити коментарі з приводу невдалого рейсу провокаційного потяга із Сербії до Косово (до речі, всіх пасажирів автобусами без провокаційних гасел довезли до Косовської Мітровиці).

Президент Косово Хашим Тачі заявив, що Сербія намагається відняти територію у Північному Косово в такий само спосіб, як Росія анексувала Крим у 2014 році. На його думку, потяг Белград—Косовська Мітровиця, котрий було зупинено в сербському прикордонному місті Рашка, мав «спровокувати» косоварів на якісь дії і дати привід Сербії для введення військ до північного регіону з наступною анексією територій, де проживають майже 50 тисяч етнічних сербів. «Сербія хотіла використати локомотив, який було подаровано їй Росією, для того, щоб пробити шлях у північні райони Косово, а потім приєднати їх до себе. Це — кримська модель anексії», — заявив Тачі. Він попередив, що будь-яка спроба Сербії анексувати Північне Косово, спричинить «ланцюгову реакцію на всіх Західних Балканах». У Приштині впевнені, що Сербія добре вивчила урок Росії із захоплення чужих територій і намагалася повторити приклад «старшого брата» в нових умовах. Очільник Косово заявив, що «хороші сусіди не намагаються реалізовувати екстремістські проекти, а вступають у діалог».

А прем'єр-міністр Косово Еді Рама сказав, що віднині «...серби можуть в'їжджати в Косово лише як туристи. Ми досягли успіхів як незалежна держава, а Белград усе ще страждає від кошмарів минулого. І кошмари мучитимуть владу Белграда доти, поки вона не визнає Косово».

До речі, Радіо «Вільна Європа» повідомило, що США підтримали право Косово «управляти своїми кордонами» і вітали зупинку потяга Белград—Косовська Мітровиця.

Європейський комісар з питань розширення і політики добросусідства Йоганнес Ган заявив, що досягнуте в діалозі між Белградом і Приштиною не варто піддавати загрозі. Він закликав Сербію і Косово «дивитися вперед, а не назад, бо той, хто дивиться назад, не просувається вперед».

Прем'єр-міністр Сербії Александр Вучич визнав, що «зупинка, потяга, який прямував до Косовської Мітровиці, й розпорядження про його повернення в Белград було правильним рішенням», повідомило сербське інформаційне агентство Танюг.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

«Страйк» опозиції закінчився

Парламентська криза, що почалася в Польщі з 16 грудня, коли депутати опозиційних парламентських партій блокували трибуну і стіл президії, закінчилася. Проте пленарні засідання Сейму (нижньої палати польського парламенту), що мали розпочатися 11 січня, перенесено на 25 січня.

Кілька тижнів протесту показали, що декларована на початку протесту «єдність» новостворюваної Об'єднаної демократичної опозиції у складі трьох опозиційних парламентських партій — Громадянська платформа (ГП), «Сучасна», Польська селянська партія (ПСП) — та низки позапарламентських політичних сил так і залишилась на рівні гасел.

Першою лави протестувальників у сесійній залі залишила ПСП, коли керівництво Сейму відмовилось від запровадження обмежень для ЗМІ у висвітленні роботи парламенту. Далі був конфуз лідера «Сучасної», який у розпал протесту поїхав із своєю заступницею святкувати Новий рік до Португалії. Ще більше розчарування суспільства спричинила поява в ЗМІ підтвердженої документально інформації про те, що лідер Комітету захисту демократії (КЗД), який організовував антивладні вуличні протести, скеровує зібрані людьми на діяльність КЗД гроші також на замовлення IT-послуг, які нібито надала КЗД фірма його дружини. Протестний настрій «вулиці» фактично згас.

Тож партія влади «Право і справедливість» твердо відмовилася повторити голосування щодо бюджету на 2017 рік, яке, за твердженням опозиційних ГП і «Сучасної», відбулося 16 грудня 2016 року «незаконно».

А коли Сенат, де більшість також має правляча ПіС, ухвалив бюджетний закон і відправив його на підпис президентові, «призупинити» протест вирішила й найбільша опозиційна парламентська фракція — ГП, бо, мовляв, «парламентська складова спору вичерпалася». Своїм прихильникам ГП обіцяє поставити питання про відставку маршалка Сейму, а «Сучасна» — оскаржити бюджет в КС, бо президент не прислухався до пропозиції ПСП (направити закон про держбюджет до КС) і підписав його.

Нові постулати опозиції політологи називають нераціональними, адже для відставки маршалка немає достатньої кількості голосів, а в КС переважають судді, обрані нинішньою більшістю.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Європейський суд визнав заборону РФ на усиновлення дітей іноземцями такою, що порушує Євроконвенцію з прав людини

«Україна нас не покинула...»

«Перший, 2015 рік, ті, хто перебуває в окупації, святкували з розмахом, як переможці, — написала на сайті «Інформаційний опір» луганська письменниця, блогер і правозахисниця Олена Степова. — А ті, хто чекав Україну, були розгублені та не приховували свого занепадницького настрою. А ще було страшно. Реально страшно про щось мріяти й чекати чогось хорошого на тлі загального божевілля.

Крики: «Слава Путину», «Слава России», «Новороссию не победить», «На Киев», «На Берлин». Салюти з петард і автоматів строго за російським часом. Сльози під вітальну промову Путіна. Це для одних. У них був грошовий запас. Запас продуктів із розграбованих магазинів. Вони вже почали одержувати зарплату в «армії «ЛНР» і з розмахом займалися мародерством, убиваючи тих, хто намагався втекти...

Для інших були темні штори, а найчастіше, ковдри замість штор, приглушений, майже беззвучний режим телевізора, сльози, коли бачили Президента України, тихий шепіт Гімну й ще надія, що не вмерла. Україна нас не покинула, вона робить усе, щоб ми були українцями, одержували пенсію й бачилися з нею, зі своєю країною...

2015—2016 роки стали переломними в інформаційному просторі. Україна виявила, що на Донбасі багато патріотів... 2017-й зустрічали, як на фронті. Родини, розділені за політичним принципом, намагалися не запрошувати родичів іншого політичного поля. Та й взагалі, уникати гостей...

Увесь грудень Луганськ «трясло». Жовто-блакитні гірлянди на будинках, заборах і альтанках. Жовто-блакитні сніжинки на вікнах, листівки проукраїнського змісту, написи на заборах «Слава Україні», «Луганськ — Це Україна». Новий 2017 рік, жителі «ЛНР» у 70% зустріли салютом, миготінням ліхтариків, піснями й запалили блакитно-жовті ялини за українським часом...

Дедалі більше й більше тих, хто вірив РФ, Путіну й чекав «руський мір» не тільки розчарувалися в ньому, а й почали ненавидіти все, що пов'язане з Росією...

30%, як і раніше, вірить пропаганді, і, це ще жахливіше, стали агресивнішими у бажанні вбивати. Ці люди повністю просякнуті злістю, доносами, ненавистю до всіх. Їх уже не змінити... Тому Новий рік усі зустрічали у вузькому довірчому колі. Занадто сильне протистояння і бажання помститися...

1 січня 2017 року вперше за все моє життя на вулиці окупованих міст Луганської області вийшли люди. Групами, не масово, щоб не привертати уваги. Просто погуляти. Просто з новорічною мішурою червоного, жовтого, блакитного кольору. Не змішуючи кольорів, не привертаючи уваги, не розставляючи акценти. Просто фото. Для своїх. У закриту групу або в личку: «Мы с вами, мы празднуем День Рождения Бандеры... Луганщина-світанок України! Вона в огні, вона в хворобливих обіймах «старшого брата», який виявився носієм Каїнової крові. Але вона жива, і Люди її живі. І не всі на Луганщині сепари, ватники та терористи. І вона виживе, повернеться, зітре сліди пороху, зніме берці та посміхнеться нам степами, людьми, мудрістю та вірою. А нелюди... ну, що ж... були та будуть каїнові посліди блукати землею, таке вже життя. Тому й «згинуть наші вороженьки, як роса на сонці». А нам панувати!..».

Підготував **Влад СЕМЕНЧУК.**

Проводжали свята «Розколядою»

В Івано-Франківську відбувся традиційний обласний конкурс «Розколяда». На своєрідні проводи новорічно-різдвяних свят прибуло майже 600 учнів загальноосвітніх, позашкільних та професійно-технічних навчальних закладів з усіх районів *(на знімку).*

24 колективи та гурти презентували глядачам характерні для своїх міст та сіл колядки, щедрівки, віншування, виступали в найрізноманітніших жанрах і представляли як самобутні зразки автентичного фольклору, так і добре відомі твори. Відкрила обласне свято дитячо-юнацька капела «Вівчарик» щедрівкою М. Леонтовича «Щедрик». Розчулила колядка «Нова радість стала» на повстанський лад у виконанні вокального гурту «Опришівські соловейки».

Переможці конкурсу були нагороджені грамотами департаменту освіти, науки та молодіжної політики ОДА та цінними подарунками.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

Міський голова витратив зарплату на оргтехніку для учасників АТО

Міський голова Конотопа Артем Семенихін у своєму робочому кабінеті вручив новорічно-різдвяні подарунки представникам громадської організації учасників АТО.

Очільник підкреслив, що це не лише його власна пожертва, а і внесок всієї територіальної громади Конотопа, позаяк саме громада виплачує заробітну плату своєму голові. А. Семенихін вважає, що чинне законодавство ускладнює фінансування громадських організацій напряму та в необхідних обсягах, і через це доводиться шукати інші способи. Громадським активістам він подарував ноутбук і два принтери.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Смачна передача на передову

Троє рівненських жінок (на знімку) **з ініціативи рівненської громадської активістки лікарки Любові Ярмолюк об'єдналися на одній кухні, щоб приготувати домашні страви на Святвечір для 400 бійців АТО, які зустрічали Різдво на передовій. Господині насмажили 800 котлет, 800 налисників і голубців та ще багато смачних страв для бійців на передовій.**

— У мене з'явилась ідея, щоб батальйон, в якому служать наші бійці, міг посмакувати домашніми стравами на Святвечір. До мене приєдналася моя сестра Лариса Ярмолюк, яка працює лікарем у радіаційному центрі, та педагог і письменниця Віра Пивовар, — розповідає Любов Ярмолюк. — Ми дві доби готували — напекли пирогів та пончиків з різними начинками: яблуками, горохом, капустою. Зробили голубці, налисники, котлети. Кожної страви готували по 800 штук, щоб одному бійцю дісталося хоча б по два. Зробили салати з буряка і квашеної капусти. Нам ще рівнянка Ольга Чуховська з донькою Оленкою принесли 200 пирогів, які самі спекли.

Готувала святковий стіл для 400 бійців Любов Ярмолюк за власні кошти. Фінансово їй допомогли сестра Віра, Роман Коваль, інші небайдужі рівняни, хто чим міг. Любов Петрівна розповідає, що коли купувала м'ясо на котлети, то їй його безплатно перемололи, як почули, для кого вона готуватиме. Знайомі на базарі допомогли з відрами, в які спакували всі смаколики. Кожну страву волонтерки підписали, а ще написали бійцям листи-побажання перемоги і щасливого повернення додому. Завіз смачну передачу в рівненський підрозділ української армії у Мар'їнку Донецької області рівненський лікар Роман Коваль.

Ніла ВОВЧИК.

Рівне.

Фото автора.

ДЕНЬ

№ 9 (6514) СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 2017

ЦЬОГО ДНЯ, 18 СІЧНЯ

1864. Народився Іван Їжакевич — український живописець, графік, письменник. Народний художник УРСР. **1918.** На зборах студентів Київського університету Святого Володимира та Українського народного університету ухвалено рішення створити студентський курінь ім. Січових Стрільців. **1919.** Більшовицький уряд України ухвалив рішення про відокремлення церкви від держави. **1972.** Урочисто відкрито Ладижинську ДРЕС (Вінницька область) потужністю 1,8 млн. кВт. **2000.** Пішов з життя Віктор Іконник — хоровий диригент, педагог. Народний артист УРСР (1989).

Сьогодні в Україні без опадів, хмарно з проясненнями. У центральних, північних та західних областях вночі 11—13 градусів морозу, вдень 4—6 нижче нуля. На півдні, сході та в Криму вночі до 6 з позначкою мінус, вдень від 1 морозу до 1 тепла. Вітер північно-східний, 3—8 м/с.

У НОМЕР

Наша позиція в мінському форматі залишається незмінною

Перше в новому році засідання Тристоронньої контактної групи з мирного врегулювання ситуації на Донбасі, яке відбулося в Мінську 16 січня, не додало переговорному процесу позитиву. Позиція кожної зі сторін залишається незмінною. Київ наполягає на тому, що без припинення вогню, виведення іноземних військових формувань з території України й контролю над кордоном виборів в окремих районах Донецької та Луганської областей бути не може. Москва і її підопічні — представники «ДНР»/«ЛНР» — вимагають змін до Конституції, «народного волевиявлення» на підконтрольних їм територіях і амністії для бойовиків. А як шантаж використовують болюче питання обміну заручників.

Українська сторона констатувала зрив з вини протилежної сторони перемир'я, оголошеного напередодні Новорічних свят, і наполягає на виконанні всього пакета Мінських угод, зокрема виходу на лінію від 19 вересня 2014 року, включно з Дебальцевим, а також називає пріоритетним вирішення блоку питань щодо безпеки. Про це за підсумками зустрічі ТКГ написала на своїй сторінці у Фейсбуці прес-секретар представника України в Тристоронній контактній групі Леоніда Кучми Дарка Оліфер.

Гаряче тривали дебати в гуманітарній підгрупі з питань звільнення заручників. Представник України в цій підгрупі, Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко повідомила: «Попри заклик лідерів нормандського формату і ТКГ звільнити до Нового року заручників, жест доброї волі з боку української сторони й однобічну передачу 15 осіб, звільнення заручників і надалі заблоковане. При цьому сепаратисти заявили, що їхнім жестом доброї волі була передача Тараса Колодія та двох жінок, долю яких разом з усіма іншими заручниками ми неодноразово обговорювали в Мінську. А тепер вони знову наполягають на негайній амністії як передумові звільнення й передачі їм майже 700 осіб в обмін на 50».

Прес-секретар Леоніда Кучми поінформувала: сторони домовилися провести 18 січня відеоконференцію гуманітарної підгрупи, де продовжиться робота зі звільнення заручників. «Ми з жалем відзначаємо, що з боку сепаратистів робота КПВВ «Золоте» залишається заблокованою», — заявила Оліфер.

Як передає наш власний кореспондент у Луганській області Павло ВОРОНЦОВ, напередодні Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко побувала з робочим візитом на Луганщині. Особливу увагу вона приділила КПВВ «Золоте», заявивши, що питання відкриття цього пропускного пункту порушується фактично на кожному засіданні в Мінську, однак бойовики, не пояснюючи причин, блокують його роботу.

Ворожі обстріли не припиняються

За даними прес-центру АТО, на маріупольському напрямку бойовики гатили з 82 мм мінометів по Павлопілю. З гранатометів і стрілецької зброї — Гнутовому, Мар'їнці, Водяному, Красногорівці та Широкиному. На луганському — з гранатометів і стрілецької зброї по Станиці Луганській та Новозванівці. На донецькому — з гранатометів обстріляли Луганське, Опитне, Авдіївку і Миронівське.

Що відбувається на передовій, розповів боєць однієї з десантно-штурмових бригад ЗСУ (місце дислокації — район села Піски): «Ніч минула спокійно. Важке озброєння орки не застосовували. Усе це пов'язано із Мінськом. Під ранок вони почали в наш бік гатити зі стрілецької зброї. Вогонь вели не прицільно. Усі наші хлопці живі й здорові. Однак спокій тут ненадовго. Наші позиції вони регулярно обстрілюють з декількох боків. Доводиться ховатися в землі — це єдиний спосіб вижити. Від самого селища не залишилося живого місця: снарядами та осколками знищено всі будинки».

Як повідомили в прес-службі ГУР Міноборони, попри посилення заходів російським окупаційним командуванням, спрямованих на підтримання військової дисципліни у з'єднаннях та частинах 1-го (Донецьк) і 2-го (Луганськ) АК ЗС РФ, відзначається збільшення випадків дезертирства та небойових втрат. «У 6-му окремому мотострілецькому полку (Кадіївка) 2-го АК обліковано 80 військовослужбовців, які самовільно залишили свої підрозділи. Однак реальна кількість дезертирів у полку значно більша. З метою приховування цього факту від російського окупаційного командування командиром 6-го ОМСП ухвалено рішення при підготовці зведень вказувати дезертирів такими, що перебувають у відпустках або звільнені зі служби», — повідомили у прес-службі силового відомства.

Соціальне житло для переселенців є, час створити правила його розподілу

Адаптуватися і соціально інтегруватися у громади на новому місці вимушеним переселенцям допомагає Український фонд соціальних інвестицій (УФСІ). Ця державна неприбуткова організація співпрацює із міжнародними донорами, зокрема урядом Німеччини, інвестує виділені ними кошти у соціальну сферу місцевих громад, ремонтуючи об'єкти їхньої соціальної та комунальної інфраструктури.

На такі проекти минулого року фонд витратив майже 116 млн. грн. УФСІ працює у шести областях України, а також у Києві та Львові. Зокрема на Харківщині, Дніпропетровщині та у Запорізькій області інвестує в капітальну реконструкцію будівель під соціальні гуртожитки для ВПО. «Люди, які втратили свої домівки на лінії зіткнення чи на тимчасово окупованих територіях, зможуть жити у цих гуртожитках певний час, поки шукають роботу та місце для постійного проживання. До речі, програма адаптації переселенців передбачає не лише надання їм ключів від пільгового житла, а й проведення спеціальних адаптаційних тренінгів», — каже виконавчий директор Українського фонду соціальних інвестицій Віктор Мірошниченко. І наводить приклад Львова. Там громадські активісти, що опікуються реконструкцією місцевого соціального гуртожитку, вирішили організувати спеціальний простір, де мешканці зможуть зустрічатися, обмінюватися досвідом пошуку роботи тощо.

Окрім того, фонд проводить капітальну реконструкцію дитячих садочків та шкіл. На думку Віктора Мірошниченка (її підтримують й донори проекту), важливо, щоб ці заклади відвідували разом діти переселенців і місцевих мешканців. Мовляв, це пришвидшить соціальну інтеграцію ВПО у нові громади.

На карті «переселенських» об'єктів УФСІ — 13 мікропроектів на Харківщині, по 11 на території Дніпропетровщини і Запоріжжя. Деякі з них здадуть в експлуатацію вже цьогоріч. Проте на шляху від здачі відремонтованих будівель до вручення перших ордерів є одна незрозуміла проблема: держава ще не розробила механізму, який би дав змогу передати це житло справді тим, хто найбільше його потребує.

За словами Віктора Мірошниченка, до етапу завершення робіт фонд чекає від держави, органів місцевої влади чітких і прозорих правил видачі житла переселенцям. «Потрібно на рівні профільних міністерств продумати механізм захисту інтересів цих людей, щоб відремонтоване на кошти уряду Німеччини житло було використано чітко за призначенням, — каже виконавчий директор УФСІ. — І цього року пріоритетним для фонду буде вкладання коштів у соціальне житло для вимушено переміщених осіб».

Ольга ВІТЕР.

На знімку: триває капітальний ремонт гуртожитку у Верхньодніпровську Дніпропетровської області.

Фото з архіву УФСІ.

Новорічний шабаш п'ятої колони

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Зазвичай під Новий рік загострюється активність діячів шоу-бізнесу. Воно й справді так треба — бо ж свято всенародне, душа прагне звеселитися, аби повірити, що Дід Мороз таки принесе в чарівній торбі купу гостинців. Мільйони українців, замордованих безкінечними реформами, котрі відкидають молоду державу далі у табір малорозвинених, чекають на телевізійне диво. Отут бі й постаратися нашим «зіркам» додати віри в те, що Україна таки має своє горде майбутнє, що слово її лунає соловейко, зіпершись на тисячолітні традиції. Та це відбулося й цього разу хіба що в новорічних снах.

Вирішив і я присвятити час для ознайомлення зі святковими програмами телевізійних каналів. Відомо ж, що після знищення повсюдно кінотеатрів, радіоточок — їх також відправили в небуття — саме телеекрани взяли на себе основну просвітницьку роль. Тож подумалося: якщо протягом року вони систематично звалювали на свідомість громадян або мегатонни негативу, або брудну білизну зі спалень всіляких «зірок», або разючі картини політичних міжусобиць, поглиблюючи всезагальний стан депресії, то вже на свято дадуть відпочинок зголоднілій за чимось світлим та рідним душі. Сталося навпаки: відбувся справжній шабаш чужинців, хоч чимало з них і мають всілякі почесні українські звання.

Вмикаю горезвісний скандальний «Інтер», що вперто рекламує свою першість серед інших каналів і так само тиражує чутки про переслідування в українському отчому домі. В студійному залі розпашіла оплачена молода публіка, давно заведена в глухий кут національної свідомості. А перед нею — як і перед мільйонною аудиторією — одна за одною з'являються вітчизняні «зірки», чиє світло осяває хіба що спальню менеджера чи сучасного нувориша, котрий не пошкодував грошей на розкрутку небувалого таланту. І починаються конвульсії оголених тілес, і лунають бездумні саморобні набори словес — зрозуміло, російською, хіба якась поодинока україномовна пісня бездомною чайкою закигиче та й загубиться в потоках несмаку. І блукають виконавці в межах двох октав давно протоптаними стежками. Тужно стає на серці від такої національної «свідомості» власників та керівників — разом із творчими кадрами — каналу.

Вмикаю теж розкручений «1+1». Сподіваюся побачити бодай кількох справді відомих виконавців з професійно поставленими голосами, вільним вокальним диханням, професійним українським текстом. Та де їм узятися, тим виконавцям, коли їх відбором займаються справжні професіонали зросійщення телеефіру?! Он уже беруться за справу безсмертні аматори-кавеенщики з «95-го кварталу» та «Вечірнього Києва» з хуторянським інтелектуальним рівнем та патриціанськими амбіціями, за ними впурхують в ефір ті ж самі вітчизняні «зірки», що запопадливо пропагують чуже слово вкупі з музичним несмаком. Заборонивши виступи таких самих майстрів естради з сусідньої агресивної Росії, дали нарешті свободу доморощеним «солов'ям», що радісно зітхнули, позбувшись конкуренції в гонитві за довгою... гривнею. І мимоволі згадуються власні гіркі рядки:

Замріть, філософи й поети,
ти, душе, теж замри, коли
дебілізація планети
в дев'ятку вкочує голи.

Справді, національна дебілізація набирає обертів. Одні творять актуальні закони, інші нами успішно нехтують. Включно з не так давно цікавим ASTV, що теж пішов шляхом новорічного зросійщення. Мабуть, горезвісна п'ята колона почуває себе в нашій незалежній державі дедалі впевненіше, оскільки та не контролює процес національного відродження. А вона, та потаємна сила, страшніша за відверту збройну агресію, бо з'їдає Україну зсередини, як ракові метастази.

Постає ще одне питання: а звідки у нас набралося стільки так званих артистів, яким начхати на українські традиції, започатковані в тих самих колядках та щедрівках, у народних думах і піснях, продовжені творчістю Бориса Гмирі, Дмитра Гнатюка, Діани Петриненко й десятків справжніх Зірок Сцени? Невже для них Україна — тільки ринкова площа, де можна й собі щось угоргувати? А держава, нація — це ж душа й свідомість кожного митця!

От і напрошується запитання: кого захищають у пробитих лютими морозами, залитих грязюкою й кров'ю окопах та бліндажах наші героїчні воїни в донецьких степах, яку країну і культуру затуляють своїми серцями? І яке покоління — українських патріотів чи манкуртів — виховують вітчизняні «зірки» з мертвотним осердям?

Чи ж не пора нашим державникам навести лад у сфері духовного життя? Інакше п'ята колона зробить усе, аби наш майданний гордий народ став безкрилим!

Леонід ГОРЛАЧ,
поет, лауреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Надія СМІЯН.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 52126

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

